

DOMOV

Zpravodaj městyse Krucemburk

3/2008

PTÁME SE NA TO, CO VÁS ZAJÍMÁ

Hromadí se nám v redakci Vaše dotazy z různých okruhů dění a rozvoje Krucemburku. Jsme rádi, že projevujete zájem o náš městys a jeho budoucnost. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli vytvořit v tomto čísle novou rubriku s názvem „Ptáme se na to, co Vás zajímá“. Vaše nejčastější dotazy jsme vytřídili do tří okruhů: jedná se o témata **kanalizace**, **rozvoj bydlení** v Krucemburku a **průmyslová zóna**. Otázky jsme položili starostovi městyse.

Kanalizace

Jaký je současný stav výstavby kanalizace a jsou dodrženy termíny dostavby?

Výstavba splaškové kanalizace je v mírném předstihu oproti harmonogramu výstavby. K dnešnímu dni je položeno více než 4 tisíce metrů kanalizačního potrubí. Konkrétním důkazem této situace je ukončení uzávěry obce k 8. září tohoto roku, z čehož plyne, že se nám podařilo ve spolupráci s dodavatelskou firmou zkrátit uzávěru o 5 týdnů. Každému, kdo se podílel na dosavadním zkrácení termínu výstavby kanalizace v silnici I/37, ale i ostatních kanalizačních stok, bych rád touto cestou poděkoval za dobrou spolupráci. Vám všem občanům děkuji za toleranci a pochopení v nelehkém období uplynulých 5 měsíců, kdy objížďky byly po místních komunikacích. Věřím, že se nám podaří dílo postupně dokončit ke spokojenosti všech majitelů nemovitostí.

Více na straně č. 6

OBCE PODOUBRAVÍ NA DOSTAVENÍČKU V BEZDĚKOVĚ

Poslední prázdninová sobota byla ve znamení mnoha sportovních či kulturních akcí v našem regionu. Zdá se, že se začíná vytvářet nová tradice, kterou v loňském roce inicioval Svazek obcí Podoubraví. Akce nazvaná **Podoubravský víceboj**,

kteřá v r. 2007 odstartovala nul-tým ročníkem v Jeřišně, měla svoje první pokračování v

Bezděkově. Bezděkovu byla tato akce svěřena jako loňským vítězům. 17

družstev jednotlivých obecních úřadů, v nichž podle

regulí nesměla chybět žena, se šlo ve sportovním areálu místní tělovýchovné jednoty Sokol.

Bezděkovští si pro přítomné připravili atraktivní disciplíny, včetně jedné, která byla do poslední chvíle utajená. Úvod obstaral Moderní klub karate z Chotěboře; karatisté předvedli přítomným ukázkou sebeobrany, jejich zajímavé vystoupení odměnili diváci potleskem. Sportovní zápolení mohlo začít: první disciplínou byly ruské kuželky. Už na této relativně lehké disciplíně se ukázalo, že to nebude tak snadné, jak to možná na začátku vypadalo.

Více na straně č. 2

OBCE PODOUBRAVÍ NA DOSTAVENÍČKU V BEZDĚKOVĚ

Pokračování ze strany 1

Druhá disciplína, kterou byla košíková, tedy správné házení trestných hodů, již naznačila, kdo by mohl pomýšlet na stupně vítězů. Rychlost vybraných borců byla hlavním měřítkem při závodě na chůdách. Nová disciplína, jež se váže k tradicím bezděkovského Sokola, který proslavil svoji obec na poli sportovním, byla střelba na hokejovou branku. Zde přítomné ženy ukázaly, že i tento ryze mužský sport jim není cizí. A už se nám blíží finále, o konečném pořadí rozhodovala rychlost dvojic v běhu na lyžích. Pro aktéry byla připravena skoro slalomová trať a nádherný pár lyží, na které se museli soutěžící dvojice postavit a společnými silami co nejrychleji doběhnout do cíle. Zatímco se komise rozhodčích schází na sčítání bodů, pokračuje odpoledne šestou disciplínou, které se účastní pouze starostové nebo jejich zástupci. Střelba nám na olympiádě přinesla nejvíce medailí, a tak Bezděkovští připravili střelbu prakem na cíl. Disciplína to byla veskrze dramatická, do závěrečného rozstřelu postoupilo šest borců se stejným počtem nástřelů. Pomyslný vavřínový věnec, tentokrát z voňavých klobás, si odnesl **místostarosta z Jeřišna Zdeněk Doležal**, druhé místo patří **Petrovi Kubátovi z Jitkova** a třetí byl **starosta Chotěboře Tomáš Škaryd**.

Komise rozhodčích v čele se Soňou Francovou dokončila svoji práci, pořadatelé připravili ceny a diplomy s fotografiemi a začíná závěrečný ceremoniál. Tak jak to tedy dopadlo. Nejlépe

se připravil domácí **Bezděkov** a s počtem 78 bodů obhájil loňské prvenství, 73 bodů katapultovalo na druhé místo **Uhelnou Příbram**, 69 bodů, ale lepší počet umístění, a proto bronzová medaile putuje do **Vilémova**. Na pěkných cenách se

podílely Svazek obcí Podoubraví, obec Bezděkov, fa Sturel s.r.o., fa Pneu K+H, pivovar Rychtář a Zemědělská a.s. Krucemburk. V závěrečné řeči poděkoval předseda svazku obcí Podoubraví Miloš Uchytíl organizátorům za dobře odvedenou práci a zároveň pozval všechny účastníky do Uhelny Příbrami, kde se poslední srpnovou sobotu v r. 2009 uskuteční druhý ročník víceboje.

Krucemburk na této akci zastupovala Rada městyse v kompletním složení v čele se starostou. Do urputných bojů jsme vložili všechny momentálně volné síly a mohu konstatovat, že jsme měli radost, že na nás nezbyla poslední místa.

S použitím webových stránek Obce Bezděkov připravil František Hoke.

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

I přes špatnou předpověď počasí se na nás v sobotu 23. srpna odpoledne smálo sluníčko, a tak se opět konal dětský den „Rozloučení s prázdninami“. Pro všechny účastníky byl připraven bohatý program, který začal letovou ukázkou leteckých modelů, po níž následovaly soutěže pro děti (např. chůze na chůdách, házení míčků na klauna, prolézání v pytli, lezení po lanu, střelba ze vzduchovky aj.). Každá soutěž byla odměněna žetony, které děti mohly vyměnit za zajímavé ceny. Také byl pro děti k dispozici nafukovací skákací hrad. Pro

všechny bylo připraveno bohaté občerstvení (pečené sele, bramboráky a děti navíc dostaly zmrzlinu a párek v rohlíku).

Od 17 hodin se hrálo přátelské fotbalové utkání týmů Sokola Krucemburk a Čápy jedenáctky (zapsána v knize rekordů a kuriozit). Utkání skončilo výhrou domácích 6:5. Večer hrála k tanci a poslechu pražská dechová kapela.

Doufáme, že se všem přítomným celé odpoledne i večer líbily a že nás příští rok opět navštíví. Závěrem bychom chtěli poděkovat všem sponzorům, kteří nám pomohli vytvořit bohatou tombolu. Poděkování patří také všem členům i nečlenům TJ Sokol, kteří se podíleli na přípravě a průběhu celé akce.

Těšíme se na další spolupráci.

kolktiv TJ Sokol Krucemburk

NABÍDKA PEČOVATELSKÉ SLUŽBY

Poslání: Pečovatelská služba poskytuje své sociální služby uživatelům v nepříznivé sociální situaci, jejichž schopnosti v oblasti osobní péče a péče o domácnost jsou sníženy.

Cíl: Udržet uživatele pečovatelské služby co nejdéle v domácím prostředí a zachovat tak jeho dosavadní životní styl.

Cílová skupina: Senioři, osoby s chronickým, tělesným a zdravotním postižením.

Věková struktura cílové skupiny: dospělí (27–64 let), mladší senioři (65–80 let), starší senioři (nad 80 let).

1) Uživatel má právo požádat poskytovatele o kterýkoliv úkon z těchto základních činností při poskytování pečovatelské služby podle § 40 zákona o sociálních službách:

- pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu,
- pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu,
- poskytnutí stravy nebo pomoc při jejím zajištění,
- pomoc při zajištění chodu domácnosti,
- zprostředkování kontaktu se společenským prostředím.

2) Kromě činností uvedených v odstavci 1 tohoto článku se poskytovatel zavazuje a je povinen poskytnout uživateli na jeho požádání následující fakultativní činnosti nad rámec základních činností podle odstavce 1 tohoto článku:

- dovoz uživatele autem poskytovatele mimo domov (k lékaři, na pedikúru, ke kadeřníkovi, na úřady aj.),
- dohled nad dospělým občanem.

Kontaktní údaje: Hlubocká 262, 582 66 Krucemburk, pracovní doba 7:00–15:30 hod. Telefon: 569 697 275

Hana Jandová

VÝSTAVA KVĚTIN

Ve dnech 30. a 31. srpna 2008 uspořádal Spolek zahrádkářů Krucemburk **tradiční výstavu květin**. Byla zaměřena na bohatý sortiment jiřin doplněný o růže a další květiny. Jiřin se na výstavě sešlo více než 100 odrůd. Návštěvníci kladně hodnotili uspořádání a aranžmá celé výstavy. Na výstavě bylo možné objednat jiřiny známého pěstitele pana Roudenského a růže paní Jůnové z Malochyně, od níž bylo možné zakoupit i další výpěstky do našich zahrad. Touto cestou chceme poděkovat všem, kteří se zúčastnili výstavy svými výpěstky, pomáhali při přípravě, aranžování a zajišťovali průběh akce.

Zároveň zveme všechny spoluobčany na připravovanou jarní výstavu, kde bude vystaveno více než 200 odrůd narcisů a další květiny jara. Předpokládaný termín výstavy (přelom dubna a května 2009) bude včas upřesněn.

Pavel Novák

Z DĚNÍ V MŠ

V letošním školním roce zahájilo docházku 68 dětí, z toho 16 nově zapsaných. Pracovat s dětmi budeme podle školního vzdělávacího programu s názvem „Svět je jeden veliký otazník“. Jak z názvu vyplývá, budeme poznávat nejen blízké okolí, ale i taje a rozmanitosti celého světa. Budeme rozvíjet dětskému věku přiměřenou fyzickou, psychickou a sociální samostatnost, důležitou pro jeho další rozvoj a učení.

V průběhu školního roku budeme pravidelně navštěvovat filmová představení v místním kině a zároveň k nám zavítá divadélko „Úsměv“ se svými pohádkami.

Těšíme se na nová dětská přátelství a společné zážitky.

kolektiv zaměstnanců MŠ

ZUŠ INFORMUJE

Základní uměleckou školu v Krucemburku navštěvuje ve školním roce 2008/2009 95 žáků: 64 dětí studuje v hudebním oboru, 30 ve výtvarném oboru. Největší zájem je o výuku hry na klavír (19 dětí), o hru na keyboard (19 žáků), hru na zobcovou flétnu (13), kytaru (5), klarinet (3), varhany (2), saxofon (2) a příčnou flétnu (1). Při ZUŠ pracuje také dívčí pěvecký sbor GIOCOSO, který má 16 členů.

Z chystaných akcí školy bych ráda upozornila na pravidelné měsíční školní koncerty v sále ZUŠ, na koncert k 90. výročí vzniku republiky a již pomalu připravovaný vánoční koncert.

A co si přát do začátku nového školního roku? Snad jen to, aby k nám žáci rádi chodili, aby měli trpělivost při cvičení, aby se skamarádili se svým nástrojem a prožívali radost z toho, že dokáží zahrát píseň i těžší skladbu, a tak dělali radost i učitelům.

Marta Rejšková

ZPRÁVY ZE ZŠ

Zahájení nového školního roku v ZŠ Krucemburk

1. září 2008 se opět otevřely dveře naší školy pro 208 žáků, z toho 16 dětí překročilo práh školy poprvé. Všechny žáky, zejména ty nejmenší, slavnostně přivítali starosta městyse

Krucemburk Mgr. Jiří Havlíček a ředitel školy Mgr. Jiří Šikl.

V letošním školním roce máme na škole 10 tříd s 208 žáky. V 1., 2., 6. a 7. ročníku se vyučuje podle školního vzdělávacího programu

Řeka života, v ostatních ročnících podle vzdělávacího programu Základní škola.

Třídní učitelé v jednotlivých třídách:

I. tř.	16 ž.	Jana Votavová
II. tř.	21 ž.	Mgr. Helena Kafková
III. tř.	19 ž.	Lenka Debnárová
IV. tř.	27 ž.	Mgr. Eva Vítková
V. tř.	24 ž.	Mgr. Jitka Josková
VI. tř.	21 ž.	Mgr. Monika Henychová
VII. tř.	19 ž.	Mgr. Alena Bencová
VIII. tř.	24 ž.	Mgr. Dana Kazdová
IX. A	20 ž.	Mgr. Petra Polívková
IX. B.	17 ž.	Mgr. Monika Chmelařová

Na naší škole dále vyučují: Mgr. Miloslava Baumgärtnerová – zástupkyně ředitele školy, Lenka Jonášová, Mgr. Jitka Kadlecová a Ing. Ivana Tomková, která zároveň zastává funkci výchovné poradkyně. Vychovatelkou ve školní družině je Marcela Pospíchalová.

I v letošním školním roce je pro žáky připravena bohatá nabídka zájmových kroužků s různým zaměřením. Na základě individuálních

plánů se rozběhne práce s 6 integrovanými žáky. V průběhu školního roku se žáci zapojí do celé řady soutěží a olympiád, výuku doplní výchovně

vzdělávací programy, besedy, exkurze, sportovní kurzy, návštěvy divadel aj.. Aktuální informace o dění v ZŠ jsou zveřejňovány na webových stránkách školy na adrese www.zskrucemburk.cz.

Přejeme všem žákům úspěšný školní rok 2008/2009. Ať se prvňáčkům ve škole líbí a deváťáci si správně zvolí svoji další životní cestu.

kolektiv pedagogických pracovníků ZŠ Krucemburk

Výsledky voleb do Školské rady při ZŠ Krucemburk

Volby do ŠR se uskutečnily 4. 9. 2008 a na základě tajného hlasování byly zákonnými zástupci nezletilých žáků zvoleny: Pavlína Legátová, Bohuslava Pečenková a Eva Říhová.

Složení ŠR pro období 2008-2011 je následující:

Členové a) jmenování zřizovatelem: Ing. Jiří Kasal, Ing. Jiří Kohl a Ing. Luboš Pleskač; b) zvolení zákonnými zástupci nezletilých žáků: Pavlína Legátová, Bohuslava Pečenková a Eva Říhová; c) zvolení pedagogickými pracovníky: Mgr. Miloslava Baumgärtnerová, Mgr. Alena Bencová a Miroslava Slanařová

RADOSTÍNSKÁ CYKLOPOUŤ

První neděle měsíce září už tradičně patří pouti v Radostíně. Před dvěma roky posvětil královéhradecký biskup Mons. Dominik Duka kapli svaté Rozálie za přímluvu, jíž byla odvrácena morová rána v této obci. Poutní bohoslužba je proto zasvěcena poděkování Bohu nejenom za odvrácení moru.

I letos se u kaple sešly asi tři stovky nejenom „domácích“, ale i těch, kteří pocházejí odjinud. Pout' byla zpestřená přítomností většího množství poutníků na kolech: po tradiční bohoslužbě ke cti sv. Rozálie a procesí kolem návsi se sochou sv. Rozálie následovalo

totiž žehnání cyklistů a kol. Modlili jsme se za Boží ochranu a pomoc při všech cyklocestách. Paní starostka Šulerová napočítala 153 kol, ale ještě v průběhu

bohoslužby přijížděli „opozdilci“. Můžeme proto říci, že na „Cyklopout' do Radostína“ dojelo přes 160 cyklopoutníků!

Asi se nám nepodaří vytvořit tradici této cyklopouti. Nevadí! Děkuji Vám, že jste přijeli!

P. Gabriel Burdej, správce farnosti

SHM KLUB KRUCEMBURK

Ahoj, milí Kruzborači,

léto nám rychle uteklo, prázdniny jsou už v trapu a my bychom vám rádi opět přiblížili život našeho klubu. Proto musím zmínit prázdninové chaloupky, takže jestli máte zájem, můžete si o každé přečíst krátký článek a dozvědět se, co vše jsme během nich prožili, co nás potkalo a vůbec jak se podařily. A aby nebyly vzpomínky vše, co vám předložíme, máme tu ještě pro všechny děti návrh, jak mohou vyplnit školní rok (pravidelné schůzky v klubovně SHM – hry, ruční práce, témátka, písničky, florball). Tak se nebojte, rádi vás na některé schůzce uvidíme (můžete se třeba přijít jen podívat, jak probíhají).

Chaloupka pro kluky do 12 let, Míčov (28. 7. - 7. 8. 2008)

Na chaloupce v Míčově se nám stala neuvěřitelná věc. Asi mě budete mít za blázna, když vám ji prozradím, přesto to ale zkusím. Když jsme přijeli a ubytovali se ve zdejší „pevnosti“, zůstali jsme v šoku s ústy dokořán. Ocitli jsme se uprostřed temného středověku! Nikdo nevěděl, jak, proč a ani co se vlastně stalo. Tušili jsme však, že nás čeká něco neobvyklého a nebezpečného... Co přijde? Na zodpovězení otázky jsme nečekali dlouho. Postupně jsme byli vtahováni složitým příběhem království. Král Clementis nás přivítal na svém hradě a kluci byli samotným králem povýšeni do stavu rytířského! Také nás jeho kouzelník Barnabáš uvedl do přetěžkého úkolu: království trpělo pod zlem, které sem přinesl Mág. A představte si, jaký úkol byl svěřen na naše bedra. Měli jsme zastavit Mágovo řádění (které jsme mnohokrát okusili na vlastní kůži) a vrátit jeho duši opět klid a mír! Ano, vydali jsme se na obtížnou cestu, na jejímž konci jsme si přáli vidět opět šťastné a bezpečné království. Postupně jsme pátrali po skrytých souvislostech a odhalovali mnohá tajemství. Podařilo se nám zjistit, že Mágova zlá moc spočívá v magických artefaktech (kouzelná hůlka, magický měšec a pergamen s prastarým zaříkadlem), jež jsme s pomocí

Barnabáše, který s námi hovořil každý večer, po mnohých peripetiích a složitostech získali. Jen těžko vám přiblížím, co všechno jsme museli prožít, jaká nebezpečí podstoupit a kolik úsilí vynaložit. Během této dlouhé poutě za dobrem jsme se setkali s ježibabou, utíkali a skrývali se před zlým Mágem (dokonce jsme museli přespat jednu noc v hlubokém lese, abychom se mu vyhnuli), získávali dukáty, za které jsme si nakupovali indicie k získání magických artefaktů, vyráběli si vlastní zbroj i meče, hledali chatrč lesního kouzelníka Basterillia, zhlédli rytířský turnaj na hradě krále Clementise (Lichnice) a mnoho dalších těžko uvěřitelných věcí. Úkol jsme nakonec, jako praví rytíři, splnili a po strašlivém nočním střetnutí s Mágem bylo nastoleno v celém království opět dobro a pravda. Kdo by si myslel, že tímto naše velké dobrodružství skončilo, myšlil by se. Za odměnu jsme získali od Barnabáše, krále a jeho družiny kousky mapy, která nás zavedla k pokladu! A ještě nás čekalo jedno překvapení – král Clementis pro nás z vděčnosti připravil pravou středověkou hostinu, takže jsme nad ohněm opékali kuřata a najedli se k prasknutí. Tak co, zdál se vám náš příběh neuvěřitelný? Asi mi stejně nevěříte, že? My ale víme své...

Nakonec bych ještě rád připsal pár díky. Jedno velké díky pro Pána Boha za to, že nad námi po celou chaloupku držel své ochranné dlaně, dovolil nám ji prožít, a za vše, co pro nás během ní udělal, i když o tom třeba ani nevíme. Další díky patří samozřejmě všem klukům, kteří s námi jeli a vytvořili parádní partu, která dýchala přátelskou atmosférou. Děkuji i vedoucím (Bořek, Ruprecht a já) a kuchařkám (Anež, Julča) za zvládnutí tolika hladových krků a našemu klubu SHM. A díky Štrůdlu, který nám zapůjčil mnoho kostýmů, a všem, kteří nás jakýmkoli

způsobem podpořili. Snad zbývá jen připsat, že se těším za rok na další chaloupku.

Martin Rejšek

Chaloupka pro mladší děvčata, Vrbatův Kostelec (14.-24. 7. 2008)

Kdysi dávno na planetě Akdáhop v Království na Vrbatově vršku aneb v červenci na chaloupce ve vesnici Vrbatův Kostelec....

„Nad pohádkovou planetou Akdáhop se stahují mračna, neboť temný Lord Vader chce ovládnout celou galaxii. Na Akdáhopu v království Na Vrbatově vršku vládne král s chotí a služebnictvem. Jeho země upadá, protože zlé pohádkové bytosti poslané Dart Vaderem postupně plení zemi. Přátelé z daleké Země jistě budou bojovat proti temnému pánu do té doby, dokud nebude obnoven mír v celé galaxii.“

I přes mnohá rizika se děvčata rozhodla, že království zachrání. V průběhu pobytu bojovala proti čertovi, otesánkovi, pindruším, hejkalovi, drakovi, pirátům a banditům, vodníku a dalším. V boji jim pomáhal Špeh vyslaný od krále. Když se blížil

obávaný soubor s Dart Vaderem, přišel jim pomoci Jedi [džedaj] Obi Wan Kenobi. S pomocí těchto dvou děvčata zvítězila nad temným pánem a společně s králem oslavili osvobození planety.

Během chaloupky jsme měly tzv. témátka, kdy jsme holky seznamovaly s liturgickým rokem (Adventem, Vánoce, postní doba, Velikonoce a mezidobí). Letošní tématko mělo úspěch! Také nás navštívil pan farář Gábo. Chaloupka by se též neobešla bez opékání buřtů a grilování kuřat.

Čtrnáct dnů rychle uteklo, ale nikomu se domů nechtělo. Tak zas příští rok. Ahoj!!! P.S.: Všecko bude, všecko bude!

Citováno z deníku: „V noci jsme musely zhasnout svíčku bludičkám a naučit se větu. Ráno nás vzbudila čarodějnice nosatá. Dala nám nějaké úkoly a šly jsme na rozcvičku a po rozcvičce byla snídaně a pak jsme se chystaly na výlet do Slatiňan. Ve Slatiňanech jsme byly na zámku, kde pořád vypravovala o koních. Pak jsme se naobědvaly. Měly jsme chleba s paštikou. Plnily jsme úkoly a šly jsme si něco hezkého koupit. Asi ve tři hodiny jsme šly na nádraží. Tam si došly na WC a nasedly jsme do autobusu. Jely jsme do Žďárce a tam jsme zjistily, že nám autobus ujel (výluka). Ale nebyly jsme samy, komu to ušlo. Jedna paní tam kvůli tomu brečela. A tak nás svezly autobusem zpátky do fary. Na faře jsme měly svačtinu – Amálky bábovku a Bařenka si do čaje dala umělohmotného pavouka od Fantomase (v balíku byly ještě křupky). Když pavouka vytáhla, Eva se lekla tak, že začala ječet a my jsme se musely smát. Potom jsme měly překvápko.... Tématko! Advent a Vánoce. Pak jsme hrály městečko Palermo. A potom byla večeře. Knedlíky s vajíčky a čajíček. A pak byla večerka.“

Zdeňka Málková a Betty Rejšková

Chaloupka pro starší dívky, Rychnov na Moravě (13.-25. 7. 2008)

S dívkami od 13 do 15 let jsme na prázdninovou chaloupku letos zavítaly do Rychnova na Moravě. Naší etapovou hrou byla léčebna pro drogově závislé, kde se holky třináct dní podrobovaly různým procedurám. Mezi ty zajímavější patřil dvoudenní výlet s přespáním pod širákem, noční hry jako pokus o útěk z léčebny nebo Pašeráci, zkrášlovací den, módní přehlídka s čajovnou, kterou si pro nás holky samy připravily jako překvapení, a účast na natáčení amatérské pohádky Potůček a temné jezero knížete Vodomora. Zde se z holek na chvíli staly lesní víly.

Nečekaně jsme se také ocitly uprostřed starodávné legendy, kdy jsme musely bojovat o záchranu naší unesené Míši K. Holky byly ale odvážné a náročnou noční cestu, kde se potýkaly s všelijakými překážkami, ať temnými silami či nadpřirozenými bytostmi, zvládly. Společně jsme také navštívily poutní místo – Mariánskou studánku s léčivým pramenem. Samozřejmě na chaloupce nechyběl ani táborák, grilování kuřat na ohni nebo moderní ruční práce. Vyrobity jsme si z korálků náhrdelník s náušnicemi, provázek do vlasů z bavlnek, pletly z bužírek nebo dělaly magnetky.

Chaloupka byla super, jak nám později řekla jedna ze zúčastněných, Markéta F. A nám nezbyvá nic jiného než s ní souhlasit a už teď se opět těšit na příští chaloupku.

*Anežka Jandová, Barbora Málková,
Julie Šorfová a Lucie Kujanová*

Tolik tedy prázdninové vzpomínky, snad vás naše zážitky pobavily a oslovily. A jak jsem sliboval v úvodu, máme pro všechny děti i pár nabídek:

Celoroční schůzky dětí v klubovně SHM

Srdečně zveme všechny děti z 1.-5. třídy, aby se přidaly k nám a společně s námi trávily úterní „superhodinku“ od 16:45 do 17:45 malováním, vyráběním, ale hlavně i hrami s ostatními dětmi. Nemine Tě záplava švandy a určitě se i něčemu přiučíš. První schůzka bude 7. 10. v danou hodinu (16:45) u sochy sv.

Jana Nepomuckého na náměstí. Kontakt pro případné dotazy: 775 900 270 (Katka). PS: Jelikož jsou schůzky navečer, v případě zájmu doprovodíme děti domů.

Těší se na Tebe Katka, Betty, Anička, Klárka, Míša a spousta nových kamarádů.

Florbal

Každou středu v tělocvičně ZŠ se bude konat florbal pro 2. a 3. třídu od 16 do 17 hodin a pro 4. a 5. třídu od 17 do 18 hodin. Jestli si chceš zaběhat a naučit se základy florbalu, rádi Tě přivítáme. Začínáme 1. října. *Těší se Vojta a Bodlína*

HAVLÍČKŮV KRAJ, o.p.s.

Představujeme vám Havlíčkův kraj, o. p. s.

Obecně prospěšná společnost (o. p. s.) byla založena 8. 3. 2006 za účelem poskytování obecně prospěšných služeb, jejichž cílem je rozvoj regionu Havlíčkův kraj.

- Koordinace rozvoje regionu ve všech oblastech
- Rozvoj a propagace regionu a jeho turistického potenciálu
- Vytváření nových forem a možností ekonomického a turistického využití krajiny
- Ochrana obrazu krajiny, sídel a jejich hodnot jako jediného základního prostředku pro rozvoj turistického ruchu
- Podpora multifunkčního zemědělství a ochrana životního prostředí
- Služby při financování projektů k rozvoji regionu
- Posouzení projektů k rozvoji regionu
- Koordinace projektů a produktů zaměřených k rozvoji regionu
- Tvorba informační databanky ke shromáždění informací prospěšných k rozvoji regionu
- Součinnost se zahraničními subjekty majícími vztah k regionu
- Příprava informačních a metodických materiálů a školních pomůcek
- Výchova, vzdělávání a informování dětí a mládeže
- Spolupráce na rozvoji lidských zdrojů
- Zajišťování osvěty a vzdělanosti lidského potenciálu kraje
- Provoz IC – koordinace a rozvoj
- Komunikace s orgány státní správy a samosprávy při spolupráci na rozvoji regionu
- Poradenská činnost
- Činnosti spojené se spoluprací s orgány Evropské unie v rámci rozvoje regionu

Od začátku června slouží MAS Havlíčkův kraj kancelář ve víceúčelovém domě ve Žďírce n. D., Mírová 119. Najdete ji v 1. poschodí budovy.

Na základě hodnocení strategických plánů LEADER, které předkládaly Místní akční skupiny (MAS), bylo vybráno v prvním kole 48 MAS k financování v rámci Programu rozvoje venkova ČR. Havlíčkův kraj, o.p.s., byla vybrána k realizaci Strategického plánu Leader na roky 2007-2013. Co to pro náš region znamená? Z evropských fondů budou na rozvoj Havlíčkovraje, o. p. s., uvolněny finanční dotace. Dotace budou rozdělovány podle pravidel, která začátkem července naleznete na stránkách www.havlickuvkraj.cz

Jaroslava Hájková, manažer MAS

CO NOVÉHO NA VYSOČINĚ

Zpráva o činnosti Krajského úřadu Vysočiny je na světě

Přiznávám, že když jsme se na jednom zasedání Rady kraje společně s ředitelem úřadu Zdeňkem Kadlecem dohodli, že by bylo vhodné na konci čtyřletého volebního období připravit jakousi shrnující zprávu o činnosti Krajského úřadu jako jednoho z orgánů kraje, ze které by potom mohla vycházet i většina dalších hodnocení, úplně jsem si v té chvíli neuvědomil, o jak rozsáhlý úkol se jedná a jak zajímavých výsledků se dočkáme. Nyní je Zpráva hotova a vyvěšena na webových stránkách kraje Vysočina v sekci Tiskoviny kraje. Pokud máte nebo budete mít tu možnost, potom velmi doporučuji si zprávu otevřít, a když ne přečíst, tak alespoň prolistovat. Jsem totiž přesvědčen, že se jedná o naprosto unikátní počin, a nemám v tuto chvíli povědomí o tom, že by v některém z krajů přistoupili k něčemu obdobnému. Krajský úřad Vysočiny a jeho činnost se ve zprávě naprosto otevřeně otevírá čtenářům a tím tedy občanům. Jsem přesvědčen, že je to správně, že otevřenost úřadů, transparentnost jejich činnosti a zprávy o jejich výkonnosti a potřebnosti jsou nezbytnou podmínkou pro jejich kvalitní práci. Předpokládám i to, že Zpráva není hotovým a neměnným materiálem a že může i na základě připomínek veřejnosti dojít k některým úpravám a vylepšením.

Premiér na Vysočině

Poslední červnový den a první den červencový jsme měli možnost na Vysočině přivítat předsedu vlády České republiky Mirka Topolánka. Musím říci, že jsme pana premiéra nijak nešetřili. Setkání se starosty obcí s rozšířenou působností, setkání se starosty obcí sdružených v Energoregionu 2020, setkání se zástupci obcí a sdružení, které se dlouhodobě angažují ve snaze asanovat skládku nebezpečného odpadu v Pozdátkách, beseda s dobrovolnými hasiči, předání odměn záchranářům za úspěšný zásah na dálnici D1 při hromadné havárii, velmi otevřená debata s podnikateli uspořádaná ve spolupráci s Krajskou hospodářskou komorou a spousta dalších setkání, schůzek a prohlídek, tak lze velmi stručně charakterizovat premiéřův dvoudenní pobyt na Vysočině. Všechna setkání byla plná otevřených debat, výměn názorů a hledání dalších možných kroků a řešení. Části návštěvy se navíc zúčastnili i vicepremiér Martin Bursík a ministr průmyslu a obchodu Martin Říman. Osobně jsem měl pocit, že pan premiér vnímá dynamiku rozvoje Vysočiny a že si velmi dobře uvědomuje, že minimálně v případě dalšího osudu výroby elektrické energie z jádra a likvidace skládky v Pozdátkách je nyní na řadě vláda.

Turisté a dovolené

Ve druhé polovině srpna mi volal jeden z rozhlasových reportérů a říkal mi, že u nás na Vysočině došlo k poklesu návštěvnosti cizinců oproti předchozí sezóně asi o 8 %. Zároveň se mě zeptal, jestli netuším, co by mohlo být příčinou. Odpověděl jsem, že kromě dlouhodobě sílící koruny mě žádné jiné důvody nenapadají. Samozřejmě si uvědomuji, že nám na Vysočině pořád ještě chybějí alespoň jeden, dva, tři vícehvězdičkové hotely pro náročnější klientelu a určitě bychom uživilí vzhledem k poloze Vysočiny i minimálně jedno, možná i dvě dobře vybavená kongresová centra. Ale v těchto případech tomu není tak, že by tato situace byla významně jiná oproti předchozím letům, a pokud je jiná – změnila se, tak podle mého názoru spíše k lepšímu.

Z této otázky, respektive spíše z následného přemýšlení o důvodech, jsem si odnesl dva poznatky. Tím prvním je, že při využití peněz z evropských fondů v oblasti podpory cestovního ruchu je nutné a správné prosadit vyhlášení výzvy na předkládání velkých strategických projektů, které pomohou zaplnit na Vysočině existující díru v oblasti vybavení turistickou infrastrukturou pro náročné klienty a kongresovou turistiku. Tím

druhým poznatkem potom bylo poznání, že jsme s manželkou udělali dobře, když jsme dovolenou strávili na Vysočině, ponejvíce v místě našeho bydliště v Telči a blízkém okolí. Peníze jsme utratili tam, kde je vyděláváme, a byli jsme navíc moc spokojeni.

Uznání záchranářům

Na posledním jednání zastupitelstva 16. září 2008 krajské zastupitelstvo na základě nominací nejvyšších představitelů krajských hasičů, policistů a rychlé zdravotní záchranné služby schvalovalo udělení prvních záslužných medailí. Udělením záslužné medaile se kraj rozhodl každoročně oceňovat ty, kteří se významně zasloužili o ochranu životů, zdraví a majetku občanů Vysočiny. První udělování záslužných medailí proběhne v listopadu a osobně bych velmi uvítal, kdyby v následujících letech přicházely ředitelům složek IZS (hasiči, policisté, zdravotní záchranná služba) i návrhy z obcí a měst.

Miloš Vystrčil, hejtmán Vysočiny

PTÁME SE NA TO, CO VÁS ZAJÍMÁ

Pokračování ze strany 1

... zeptali jsme se na okruhy témat, která vás zajímají...

Kanalizace

Jaká je finanční situace?

Co se týče finanční otázky, lze konstatovat stávající situaci, kterou se již zabývalo zastupitelstvo na srpnovém zasedání. Na tomto jednání byl projednáván dodatek k původní smlouvě z důvodu navýšení nákladů na výstavbu. Zvýšené výdaje byly ovlivněny skutečnou realizací výstavby s ohledem na plánovanou a předpokládanou uzávěru a povolenými uzavírkami. Je třeba vědět, že povolení na uzavírky musíme konzultovat s majiteli silnic I. a III. třídy, a protože majitelé příslušných komunikací nedali souhlas s plnou uzávěrou, zhotovitel stavby musel realizovat svoji činnost tak, že mohl uzavírat pouze jednu polovinu příslušné komunikace.

Rozvoj bydlení

V jakém stadiu se nachází dostavba bytového domu ve Školní ulici a má již své nové nájemníky?

Výstavba bytového domu ve Školní ulici probíhá velmi dobře. Nemohu než konstatovat a popsat situaci, kterou vnímá každý občan. Plánovaná doba výstavby bude zkrácena zhruba o jeden rok, a pokud nenastane nějaká nepředvídaná komplikace, budeme moci zkolaudovat tento dům ještě v tomto roce. Zhotovitel stavby firma Stavos a.s. provádí na stavbě již dokončovací práce a jsem přesvědčen, že byty budou provedeny v nejlepší kvalitě. Nájemníci pro nových 10 bytů ještě nebyli vybráni, protože teprve od 15. září mohou uchazeči o byt doručovat své žádosti.

(Podmínky jsme otiskli v minulém čísle – pozn. redakce)

Chystáte se pokračovat ve výstavbě dalších bytových domů? Pokud ano, tak kolik, kde, v jakém časovém horizontu a jaké podmínky budou mít budoucí nájemníci?

K této Vaší otázce nelze dát jednoznačnou odpověď na počet a časový horizont výstavby nových domů. Do konce tohoto roku bude zpracována studie výstavby. Změnou územního plánu jsme tyto domy nechali situovat do prostoru pod parkem, kde by mohly být postaveny dva až tři domy po šesti až devíti bytech. Charakter vlastnictví bude zcela odlišný než doposud, tzn. že v souladu s vládním programem předpokládáme výstavbu vlastnického bydlení, kde každý zájemce o byt sdruží prostřednictvím obce finanční prostředky a obec poskytne pozemky a vybudovanou infrastrukturu. Pokud bude vše probíhat dobře, pak výstavbu prvního domu bychom mohli zahájit na přelomu let 2009 až 2010.

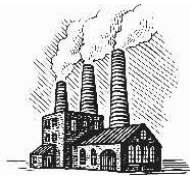
V jakém stavu se nachází budování nových parcel k výstavbě rodinných domů?

K této otázce je nejdříve nutné zrekapitulovat stav několik let zpět. Věřte mi, že nerad se vracím k věcem minulým, ale zde je to zcela nutné. Dokumentace na vybudování potřebné infrastruktury pro bytovou zónu v prostoru Na Vydrbalce je zhotovena v plánovaných nákladech cca za 14 milionů korun. Předchozí vedení obce vzalo na vybudování infrastruktury pro tuto oblast úvěr ve výši 6 milionů a dnes tento úvěr splácíme a musíme doplatit (zbývá cca 1,7 milionu). Rada uložila místostarostovi obce připravit návrh na úpravu dokumentace tak, abychom realizovali a připravovali k prodeji nejdříve parcely s nejmenšími investicemi.

Průmyslová zóna

Jaká je současná situace průmyslové zóny v Krucemburku a co ji čeká v nejbližší budoucnosti?

Víte, pane redaktore, jaké lidové rčení lze použít v úvodu odpovědi na Vaši otázku – hodně myslivců, zajícova smrt. Tím se nechci kohokoliv a jakkoliv dotknout či někoho urazit, ale chci říci to, že je nutné dokončovat akce tak, jak probíhají, a teprve

potom zahájit další a další. Já vím, že existuje stavební povolení a dokumentace k výstavbě komunikace do průmyslové zóny (stavba za 8 milionů), ale dodnes nejsou vykoupěny pozemky. Prozatím se marně snažíme vykoupit pozemky do Pozemkového fondu, abychom mohli přistoupit k výkupu ostatních pozemků. A potom těžko sháníme nějaký program, kde bychom mohli dosáhnout na nějakou dotaci, protože dotace na průmyslové zóny se poskytovaly v období 2002-2006. Průmyslová zóna v Krucemburku bude atraktivní pro investory teprve v době, až vybudujeme komunikaci do této zóny.

Mimo Vaše otázky bych rád vyjádřil všem občanům poděkování za trpělivost a toleranci při výstavbě kanalizace a provádění uzavírek místních komunikací a řidičům poděkování za pochopení a dodržování zákazu vjezdu do zavřených oblastí. Nejvíce zákazy porušovali cizí řidiči, kteří obcí neměli projíždět.

A úplně na závěr Vám všem občanům přeji hezké babí léto a podzimní dny, vždyť nejkrásnější podzim je na Vysočině.

Váš Jiří Havlíček

Děkujeme, pane starosto, za odpovědi a vy můžete i nadále své otázky zasílat na mailovou adresu redakce@krucemburk.cz.

Roman Dopita

INFORMACE Z 36.-39. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTYSE

36. zasedání – 2. 6. 2008

* RM projednala a schválila žádost paní Spilkové o **pronájem pozemku na pořádání pouti** v roce 2009. Jedná se o část pozemků p.č. 1391/1 a 1393/2 v k.ú. Krucemburk v prostoru za parkem. RM žádost schválila a souhlasí s pronájmem pozemků za obvyklou paušální cenu 30.000 Kč.

* RM byla seznámena se **smlouvou o dílo na čištění odpadních vod ve Starém Ransku** firmou BeHo Staré Ransko. Firma souhlasí s návrhem ceny za čištění odpadních vod ve výši 4.050 Kč + 19 % DPH za jeden měsíc. RM souhlasí s uzavřením smlouvy.

* Starosta seznámil RM s **návrhem podmínek pro žadatele o byt v 10 BJ v Krucemburku**. Návrh je přílohou zápisu. Termín pro podání žádostí bude od 15. 9. do 15. 10. 2008. RM schválila návrh podmínek pro žadatele.

* RM byla seznámena s **návrhem oprav ulice Hlubocká** a projednala nutnost výstavby chodníku od domu Bačkovských směrem na Hlubokou. RM schválila výstavbu chodníku v ulici Hlubocká.

* RM projednala **převedení poplatku** z místa od prodejců, který byl vybrán při pouti v roce 2008, na dotaci pro Spartak Staré Ransko. Jedná se o částku 17.630 Kč. Tato částka bude zahrnuta do rozpočtových opatření.

37. zasedání – 17. 6. 2008

* RM projednala návrh firmy Staviservis, spol. s r.o., Deštenská 71, Radouňka, Jindřichův Hradec, na **úpravu cyklostezky Vojnův Městec** v délce 230 m (od garáží k chatové oblasti) za cenu 64.498 Kč včetně DPH. RM ukládá místostarostovi provést místní šetření a na

jeho základě rozhodnout, zda je nutno provést opravu v navrhovaném rozsahu, nebo postačí dílčí úpravy a náklady na opravu se úměrně sníží.

* RM projednala a schvaluje **návrh opravy hydroizolace obvodové zdi bytového domu č.p. 193** (byt p. Matuly, cca 30 bm) firmou Tomáš Kysilka, Pardubice, za cenu 750 Kč za bm + náklady na cestovné. Cena bude garantována, pokud bude moci být použit běžný pracovní postup. Cena nezahrnuje konečné úpravy.

* RM projednala žádost firmy Petr Malý, s.r.o. Želetická 707. Litoměřice, o **odkoupení chemicko-mechanické čistírny odpadních vod** včetně přilehlých pozemků za nabídnutou cenu 500.000 Kč. Vzhledem k průtahům při dosavadních jednáních a ke změně záměru využití budovy pro vybudování hasičské zbrojnice RM prodej nedoporučuje.

* RM projednala nabídku firmy Pharro Praha CZ, a.s., na **umístění peněžního bankomatu**. RM shledala nabízené smluvní podmínky jako nevyhovující a s návrhem předložené nájemní smlouvy nesouhlasí. Doporučuje oslovit za tímto účelem bankovní ústavu.

38. zasedání – 11. 8. 2008

* Starosta seznámil RM s žádostí o.p.s. Havlíčkův kraj o **prodloužení splatnosti půjčky** (20.000 Kč) do 31. 12. 2008. RM souhlasí.

* Starosta seznámil RM s koncepcí **úpravy lokality Vinička** na obytnou zónu a s možností tímto způsobem čerpat dotaci z Regionálního operačního programu Jihovýchod, oblast podpory – Rozvoj a stabilizace venkovských sídel. RM pověřila starostu zajištěním

potřebných projektů a jednáním s příslušnými firmami.

* Místostarosta informoval RM o nabídkách na **návěsy za traktor** s nosností 3 tuny a 5 tun. RM schválila zakoupit návěs o nosnosti 3 tuny. Předpokládaná cena 90.000 Kč bez DPH.

* RM byla seznámena s žádostí nakladatelství Foibos o **podporu na vydání knihy „Slavné vily Vysočiny“**. Nakladatelství navrhuje dvě varianty podpory. První varianta je podpora ve výši 10.000 Kč a druhá varianta podpora ve výši 5.000 Kč a nákup 25 ks knihy za cenu 400 Kč za jeden kus. RM souhlasí s podporou a schválila variantu č. 2.

* Starosta seznámil RM s **informací o postupu prací na 10 BJ**. Je dokončena venkovní fasáda, střecha, plynové rozvody, elektrorozvody a vnitřní omítky. Začíná pokládání obkladů. RM projednala možnost nastěhování nájemníků do konce roku 2008.

* RM byla seznámena s **průběhem akce ČOV a kanalizace Krucemburk**. Veškeré práce probíhají s předstihem.

39. zasedání – 25. 8. 2008

* Starosta seznámil RM s **návrhem smlouvy o dílo na úpravu lokality Vinička**, předloženým zpracovatelem projektu a žádosti o dotaci z Regionálního operačního programu PhDr. Hubálkem, Žamberk. RM souhlasí a postupuje ZM ke schválení. Dále RM doporučuje ZM zmocnit RM k odsouhlasení výše ceny za projekt k této akci.

* Starosta seznámil RM se **stavem v rekreačním středisku Řeka**. RM pověřuje místostarostu přípravou kalkulace na opravu toalet u restaurace.
* RM projednala **návrh programu na**

zasedání ZM dne 3. 9. 2008 a s navrhovaným programem souhlasí.

* Starosta informoval RM o pořadí

oprav silnic v obci: Mikuláše Střely, Českobratrská, Na Liškově, Na Špici (penetrace), Za Parkem a Drahotín

(závislé na zajištění financování), Gočárova a Na Diouse (penetrace). RM vzala informaci na vědomí.

INFORMACE Z 12.-14. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTYSE

12. zasedání – 26. 6. 2008

* ZM projednalo a schválilo **Smlouvu o dílo č. 08001** se zhotovitelem LS MONT, s.r.o., Brněnská 1146/30, Žďár nad Sázavou, na akci **kanalizační přípojky** v silnici I/37 v Krucemburku.

* ZM projednalo a schválilo žádost pana Miroslava Ondráčka o **osvobození placení poplatku za odpad** z důvodu, že od února tohoto roku bydlí v Havlíčkově Brodě v domě Sociálních služeb.

* ZM projednalo a schválilo **výměnu radiátorů budovy ÚM** v ceně 204.784 Kč bez DPH firmou Stavos Brno.

* ZM projednalo a schválilo postup RM z usnesení č. 8/2008/34 a vyzývá firmu COMA, s.r.o. Polička, **k odstranění zařízení pro převod internetového signálu** z budovy ZŠ, protože zařízení na objekt v majetku městyse Krucemburk bylo umístěno v rozporu se zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů. ZM schvaluje právní zastoupení Městyse Krucemburk JUDr. Radkem Ondrušem – odměna bude účtována dle advokátního tarifu.

* ZM projednalo a schválilo uzavření **smlouvy o dílo (energetický audit)** č. 191-08 s firmou Izolace Polná, s.r.o., Tyršova 405, Polná, ve výši 159.294 Kč bez DPH.

* ZM projednalo a schválilo **Rozpočtová opatření na rok 2008** dle přiložené tabulky k 26. 6. 2008.

* ZM jako zřizovatel Příspěvkové organizace ZŠ Krucemburk, Školní 440, **projednala výsledek voleb do Rady školy:** na základě předložených listin o výsledku voleb konstatuje, že došlo k porušení obecných ustanovení o volbách, a výsledky voleb z 2. 6. ruší. ZM vyzývá ředitele ZŠ, aby neprodleně vyhlásil nový termín voleb do RŠ.

* ZM projednalo a schválilo **vyhlášené podmínky o přidělení bytu** schválené usnesením RM č. 10/2008/36 ze dne 2. 6. 2008 a pověřuje RM k provedení výběru uchazečů o byt v 10 BJ.

* ZM projednalo a schválilo **založení obchodní společnosti** BIO Krucemburk, s.r.o., sídlem Náměstí Jana Zrzavého 13, Krucemburk. ZM projednalo a schválilo výši základního jmění ve výši 200.000 Kč. ZM projednalo a schválilo Jednatel obchodní společnosti ve složení: Mgr. Jiří Havlíček, Na Viničkách 408, Krucemburk – první jednatel, Ing. Jiří Uchytíl, Příčná 459, Ždírec nad Doubravou, Radim Hruža, U Stromečku 792, Světlá nad

Sázavou. ZM projednalo a schválilo Dozorčí radu obchodní společnosti ve složení: Ing. Luboš Pleskač, Na Viničkách 424, Krucemburk, Jiří Zrzavý, Mikuláše Střely 84, Krucemburk, Aleš Radil, U Stromečku 791, Světlá nad Sáz.

* ZM projednalo a schválilo **mandátní smlouvu** s firmou Grant plus, s.r.o., Nádražní 397, Havlíčkův Brod, na zakázku výběrové řízení **Odbahnění a oprava technických objektů rybníka Pobočný**. ZM projednalo a schválilo podmínky pro vyhlášení soutěže dle přiložených materiálů. ZM projednalo a schválilo zmocnění RM k schválení výsledků veřejné zakázky a vyhlášení výsledků s výzvou k podpisu smlouvy se zhotovitelem.

* ZM projednalo a schválilo **komisi pro otvírání obálek a posouzení nabídek** ve složení: Ing. František Kujan, Jaroslav Dohnal, Jiřina Moravcová, František Hoke, Mgr. Jiří Havlíček. ZM projednalo a schválilo náhradníky ve složení: Ing. Věra Kujanová, Lukáš Dohnal, Petr Dostál, Ing. Luboš Pleskač, Ing. Jiří Kohl. * ZM projednalo a schválilo **Obecně závaznou vyhlášku** městyse Krucemburk č. 3/2008, o stanovení místního koeficientu „2“ **pro výpočet daně z nemovitosti**.

* ZM projednalo a schválilo **Dodatek č. 1 Jednacího řádu ZM** Krucemburk.

* ZM projednalo **prodeje pozemků**.

ZM projednalo a schválilo prodej pozemku parc. č. 1509/7 lokalita Vydrbalka za cenu 80 Kč/m² v k.ú. Krucemburk žadatelům – Zdeňka Cempírková, Javorová 300, Krucemburk, a Jiří Bláha, Horní Studenec 100, 582 63 Ždírec nad Doubravou.

ZM projednalo a schválilo prodej části pozemku KN parc.č. 16, části pozemku KN parc.č. 577/1, část pozemku PK parc. č. 542 v k.ú. Krucemburk o výměře cca 2.000 m² za cenu 40 Kč/m², žadatelé – Jaroslav Hromádko, Vinička II. 358, Krucemburk.

ZM projednalo a zamítlo prodej části pozemku v k.ú. Staré Ransko parc.č. 31 o výměře 430 m² (před kioskem u Řeky).

ZM projednalo a schválilo pronájem části pozemku v k.ú. Krucemburk parc.č. 152/1 o výměře cca 60 m² za cenu dle platné vyhlášky o poplatcích manželům Ledvinkovým, Houbova 996, Chotěboř.

ZM zamítlo žádost o prodej chemicko-mechanické čistírny pro žadatele Petra Malého, A. Skřivana 69, Krucemburk,

z důvodu jiného obecně prospěšného využití.

* ZM projednalo a schválilo **Mandátní smlouvu na služby spojené s činností v lese a funkcí odborného lesního hospodáře**, licence pro nakládání se semeny, sazenicemi lesních dřevin, práce a služby při těžbě dřeva, s navrhovatelem Jaromírem Mifkou, Mikuláše Střely 119, Krucemburk.

13. zasedání – 1. 7. 2008

* ZM schvaluje **Dodatek č. 2 ke smlouvě** o dílo č. 77/2006 uzavřené dne 29. 12. 2006 **na stavbu „ČOV a kanalizace** v Krucemburku – kanalizace“ na základě Rozpočtu – dodatek č. 1 / URS-CÚ 2008/I / zak.č. 161.00/07 (navýšení nákladů v souvislosti s budováním kanalizace v hlavní silnici).

14. zasedání – 3. 9. 2008

* ZM projednalo a schválilo **rozpočtová opatření** č. 3 k 31. 8. 2008.

* ZM projednalo a schválilo **návrh smlouvy o dílo** se zpracovatelem žádosti o dotaci z Regionálního operačního programu PhDr. Hubálkem a zmocnilo RM k odsouhlasení ceny za projektovou dokumentaci k žádosti do ROP. ZM projednalo a schválilo **výkup částí pozemků** k realizaci záměru celkové úpravy Viniček v rámci programu Rozvoj a stabilizace venkovských sídel.

* ZM projednalo a schválilo žádost Římskokatolické farnosti Krucemburk o spoluúcast městyse **na opravě kostela sv. Mikuláše** Krucemburk ve výši 50.000 Kč pro rok 2008. ZM souhlasí a doporučuje zařazení opravy do Programu záchrany architektonického dědictví.

* ZM projednalo a schválilo **návrh dodatku ke zřizovatelské listině** tak, že název BIO Krucemburk, s.r.o., se nahrazuje názvem BIOS Krucemburk, s.r.o., se sídlem Náměstí Jana Zrzavého 13, Krucemburk. Ostatní body 14.2, 14.3, 14.4 z usnesení č.3/2008/12 ze dne 26. 6. 2008 zůstávají v platnosti i pro novou obchodní společnost BIOS Krucemburk, s.r.o.

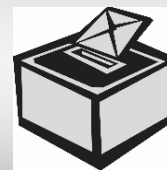
* ZM projednalo a schválilo **návrh na vypracování projektové dokumentace na akci „Úprava místních komunikací Krucemburk“**. ZM zmocňuje RM k výběru a schválení cenové nabídky včetně zhotovitele projektové dokumentace.

Zpracoval František Hoke

VOLBY DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ VE DNECH 17. A 18. ŘÍJNA 2008

V souladu se zákonem č. 130/2000 Sb. o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) dle § 15, písm. c) zákona, stanovují minimální počet členů okrskové volební komise takto:

Okrsek číslo 1 – Krucemburk	10 členů včetně zapisovatele
Okrsek číslo 2 – Staré Ransko	6 členů včetně zapisovatele
Okrsek číslo 3 – Hluboká	4 členové včetně zapisovatele

Dle § 15, písm. f) zákona podávám informaci o počtu a sídle volebních okrsků:

Okrsek číslo 1 – Krucemburk, Pamětní síň Jana Zrzavého v budově Úřadu městyse
Okrsek číslo 2 – Staré Ransko, knihovna
Okrsek číslo 3 – Hluboká, Penzion U Stražilů

18. srpna 2008, Mgr. Jiří Havlíček v.r., starosta
ÚŘAD MĚSTYSE KRUCEMBURK,
NÁMĚSTÍ JANA ZRZAVÉHO 13,

POLICIE ČR HLÁSÍ...

* Dosud neznámý pachatel za přesně nezjištěných okolností, pronikl odemčenými dřevěnými dveřmi do stodoly na pozemku rodinného domu v Krucemburku. Ve stodole, která je užívána jako garáž a dílna, se zmocnil dvou kusů historických

motocyklů a dvou náhradních motorů k historickým strojům a ty ze stodoly dopravil ven hlavními vraty, která si zevnitř odjistil. Svým jednáním způsobil sběrateli historických motocyklů škodu ve výši 480.000 Kč.

* Přestupku proti veřejnému pořádku se dopustil muž z obce Oudoleň, který v rekreačním zařízení Řeka pod vlivem alkoholu odjistil a vystříkal odložený hasicí přístroj. Znečistil jím podlahu a

část zařízení restaurace. Protože zde vznikla důvodná obava, že bude ve svém jednání pokračovat, byl policejní hlídkou eskortován k vystřízlivění na protialkoholní záchytnou stanici v Jihlavě. Za toto jednání mu byla uložena bloková pokuta.

*pprap. Věra Mrtková,
vrchní asistent OOP ČR Chotěboř*

VÝZNAMNÁ RODAČKA

Byla jí paní Marie Mašková, rozená Janáčková. Narodila se 15. října 1885 v rodině Františka Janáčka v „lihovaře“ v Krucemburku. Její otec byl dlouholetým krucemburským starostou, zakladatelem hasičského sboru a pokrokovým člověkem, který dobře spravoval městečko. V mládí byl nadšeným divadelníkem. Paní Mašková měla několik sourozenců. Jeden bratr zemřel v dětském věku, druhý padl jako osmnáctiletý student na italské frontě v roce 1918, kam byl povolán. Další tři bratři vystudovali na inženýry, z nich zejména Jaroslav Janáček byl velice pokrokový člověk. Byl v písemném styku se spisovatelem L. N. Tolstým a jeho přáteli. Na jeho doporučení zde byl na letním bytě profesor T. G. Masaryk s rodinou a Jaroslav Janáček mu dělal společníka. Rovněž bratr Filip Janáček byl vynikající technik.

Vraťme se však k paní Maškové. Po ukončení docházky do evangelické školy v Krucemburku, kde ji učil ředitel J. Kynčl, nastoupila do měšťanské školy v Chotěboři. Bydlela s mladším bratrem v Markvarticích u Sobiňova u strýce; v létě chodili do Chotěboře pěšky a v zimě jezdili ze Sopot vlakem. Po ukončení docházky na měšťance ji odvezl bratr Jaroslav do penzionátu v Mannesdorfě na Zürišském jezeře ve Švýcarsku, kde studovaly také dívky z Čech. Byla to škola pro guvernanky a

hospodyně. Zde byla čtyři roky, poté ještě jeden rok ve francouzském Švýcarsku, aby se zdokonalila ve francouzštině. Po návratu domů složila v Praze univerzitní zkoušky z francouzštiny a připravovala se na cestu do Anglie. Začátky angličtiny se naučila u ředitelky penzionu ve Švýcarsku, ta jí také dala adresu na ústav pro vychovatelky v Anglii a doporučení pro tamní ředitelku.

Paní Mašková měla velkou odvahu a bez problémů se dostala do Liverpoolu, kde získala místo pro vyučování do rodin. To se jí moc nelíbilo, a čekala proto na stálé místo vychovatelky v rodině. Brzy takové místo našla v patricijské rodině McCarthyových na skotském venkově u Liverpoolu. Později se s touto rodinou stěhovala do Londýna a nakonec na panství Cottimore. V rodině se starala o dvě děti a žila tam celkem patnáct roků.

Na počátku I. světové války se paní Mašková vrátila zpátky do Čech. Po návratu ji požádal JUDr. Zmek, notář v Německém Brodě, aby se stala vychovatelkou jeho dcery. Zároveň vyučovala angličtinu pana notáře, který složil příslušnou zkoušku a stal se tlumočnickem v Praze, kam se přestěhoval i s rodinou. Od notářů se paní Mašková dostala k paní Haně Benešové, manželce tehdejšího ministra zahraničních věcí Edvarda Beneše, kde vedla domácnost a byla společnící paní Benešové. V rodině pozdějšího prezidenta Beneše zůstala paní Mašková, s výjimkou let okupace, kdy byl v emigraci v Anglii, až do jeho smrti

ve roce 1948. Manželka dalšího prezidenta Marta Gottwaldová prý velice stála o to, aby paní Mašková zůstala ve své funkci na Hradě nadále, ale ta odmítla a odešla do důchodu a natrvalo se odstěhovala do Krucemburku. Každý rok – až do smrti paní Hany Benešové v roce 1974 – jezdila do Sezimova Ústí navštívit ji a blahopřát k narozeninám.

Ani v Krucemburku nezůstala paní Mašková mimo všeho dění, začala vyučovat angličtinu. V té době jí vyučoval málokdo a navíc ne tak dobře jako paní Mašková. Věnovala se další své lásce divadlu, tak jako ve svém dětství. Spolupracovala s krucemburskými ochotníky vedenými v té době učitelem Jaroslavem Švarcem a vytvořila řadu nezapomenutelných rolí. Za zmínku stojí hra „Stromy umírají vstojí“. V 60. letech režisér K. Kachyňa natakěl v Havlíčkově Borové film „Noc nevěsty“ pojednávající o kolektivizaci venkova. Jednu roli v tomto filmu svěřil paní Maškové, byla to role sudičky. Štáb filmu, režisér Kachyňa, představitelka hlavní role Jana Brejchová a další navštěvovali paní Maškovou v jejím domě v Krucemburku.

Paní Mašková se dožila úctyhodného stáří 101 roků (zemřela 9. ledna 1986 v Praze), pohřbena je na evangelickém hřbitově. Jistě si ji mnozí lidé starší generace dovedou představit: velice drobnou, čilou stařenku, malé postavy, ale velkého ducha.

Pavel Vomela

STABILNÍ KATASTR V KRUCEMBURKU ANEB ABY BYLO JASNO

Katastrální mapy nebo výpisy z listu vlastnictví, s těmito dokumenty jsme se již téměř všichni setkali. Někdy je to setkání radostné, někdy smutné podle toho, co se s nemovitostí právě děje. Pokud tyto dokumenty potřebujete k nějakému právnímu úkonu, zajedete na katastrální úřad a hned je jasno.

Ale nebývalo to tak odjakživa. Jednotlivé pozemky patřící k selským usedlostem se vyznačovaly mezníky a takové hranice platily po celá staletí: velikosti jednotlivých pozemků se pro různé berní výkazy víceméně odhadovaly. První věrohodnější měření pozemků proběhlo v Krucemburku v dubnu 1785. Tuto činnost prováděla obec dle instrukcí, samostatně (pro svou znalost v mírách měli hlavní slovo truhláři Vojtěch a Jakub Pátkovi a zámečník Jan Musil). Lze říci, že soupis parcel a domů je perfektní, naměřené míry přibližné.

Nedostatky katastru vzniklé při tomto měření (tzv. josefský katastr) byly vzhledem k nastávající industrializaci a modernizaci zemědělství, spolu s nárůstem počtu obyvatel koncem 18. století, stále zřetelnější. Císař František II. se na počátku 19. století rozhoduje vyřešit tento problém provedením kompletního zmapování všech dědičných zemí habsburské monarchie. Napoleonské války oddálily jeho záměr o mnoho let. Teprve 23. 12. 1817 vydává patent nařizující kompletní změření a zmapování všech pozemků. Měření probíhalo od r. 1826 až do r. 1842 a z celého elaborátu později vznikl stabilní katastr. Ač je to téměř neuvěřitelné, slouží v podstatě dodnes jako podklad pro současné mapování a evidenci.

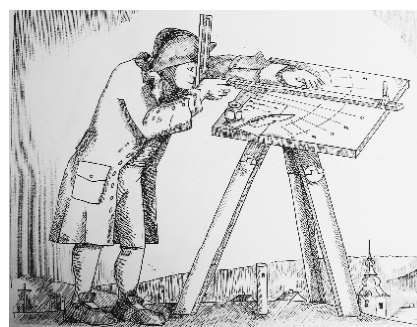
Letos uplynulo právě 170 let od dne, kdy do Krucemburku, v pondělí dne 16. července 1838 dorazila slavná c.k. komise, která hned následujícího dne začala provádět měření. Příchod komise, sestávající z inženýra-geometra, adjunkta a tří vojáků, se samozřejmě očekával, protože měření jednotlivých katastrálních území na polenském panství probíhalo postupně. Proto již v úterý 28. a ve středu 29. května nechal purkmistr vyznačit obecní pozemky kamennými obilnými patníky. Jednotliví sousedé si v průběhu června mezi sebou viditelně vyznačovali hranice svých pozemků, aby i oni byli připraveni na císařské měření.

A jak to všechno probíhalo? Ponejprv musela obec nechat vyrobit 22 jednotlivých sad kolíků po tisíci kusech, každý kolík byl provrtaný a měl na sobě napsané číslo od jedné do tisíce. Zároveň se musely nechat vyrobit dřevěné kříže, tak zvané „cajchenceky“, které vyznačovaly jednotlivé geodetické body pro měření. Zatlučením kolíků se přesně vyznačovaly hranice pozemků.

Hned ráno 17. července musela obec poslat osmnáct lidí, kteří pomáhali geometrům s měřením, takové množství se ukázalo na dva geometry mnoho, a proto od příštího dne každé

ráno odcházelo s geometry již jen deset osob (minimálně čtyři muži nosili kovový řetěz na měření vzdáleností). Měření celého katastru trvalo přesně 52 dní. Jakmile geometři dokončili všechna měření a dohotovili skici, svolal rychtář na den 4. září všechny obyvatele. Každého majitele vrchní geometr seznámil s výsledky měření a plány. Odpoledne téhož dne obcházeli všichni jednotlivé pozemky a prověřovalo se na místě, zda nedošlo k nějaké nesrovnalosti. Následujícího dne (ve středu 5. září) celá komise odjela. A od této chvíle vlastně platí hranice našich zahrad, polí a dvorů. Je jasné, že během sto sedmdesáti let došlo k dělení pozemků, prodejům a výměnám. Ale základ katastru v Krucemburku byl položen.

Pro úplnost ještě musím dodat známou pravdu, že v životě nic není zadarmo. Takže i když plat geometrů, vyhotovení plánů a otisků hradila státní pokladna, vlastní měření na místě samém

zajišťovala obec: dvacet dva tisíce kolíků, spousty „cajchenceků“, každý den práce deseti lidí, ubytování geometrů a vojáků. Tito tři vojáci se navíc stravovali „popořádku“, to znamená, že každý den je musel živit jeden

hospodář, až se vystřídali všichni, začalo další kolo. Pokud si představíme, kolik to všechno muselo stát, jistě nás nepřekvapí, že tehdejší rychtář Jan Zerzavý musel od všech obyvatel vybrat za měření finanční poplatek.

Na závěr ještě několik technických detailů pro trpělivé čtenáře. Podrobné měření bylo provedeno metodou měřického stolu (grafickým protínáním), kdy mapa vznikala přímo v terénu. Délky se měřily latí nebo kovovým řetězem. Měřítka map bylo stanoveno na 1:2880: 1 dolnorakouské jitro = 5756 m², tj. čtverec o straně 40 sáhů (1 sáh = 1,896 m) se na mapě zobrazoval ve velikosti 1x1 palec. Kromě katastrálních map se vyhotovovaly i indikační skici. Byly to kopie katastrálních map podlepené a rozříznuté na čtvrtky, do nichž se zapisovala i jména vlastníků parcel a domovní čísla k r. 1838. Také byla všem parcelám přidělena čísla (pozemkovým parcelám červená, stavebním černá). Zároveň vznikl i písemný operát, v němž je možné se dopátrat všech údajů, které byly po r. 1865 přeneseny do pozemkových knih, do nichž je možné nahlédnout na katastrálním úřadě v Havlíčkově Brodě. Do skic a písemných operátů potom v ústředním archivu v Praze na Letné (ul. M. Horákové).

Katastrální území Hluboká (Nové a Staré Ransko + Hluboká) lze dohledat na 11 mapových listech č.1887-1, Krucemburk na 8 mapových listech č.3671-3 (pro „fajnsmekry“ <http://archivnimapy.cuzk.cz>; viz císařské otisky stab. katastru).

Josef Štefánek

VOJENSKÁ HLÁSKA NA KRÍŽOVÉM VRCHU

Bylo to na počátku 50. let, kdy byla na Křížovém vrchu nad Krucemburkem zřízena vojenská hláska, neboli pozorovatelná, tak jako v pohnutých dnech před Mnichovem v roce 1938. Politická situace ve světě se značně zhoršovala, naplno vypukla tak zvaná studená válka: svět se připravoval na další třetí světovou válku a ta měla být o to hrůznější, že měla být válkou jadernou. Radarová síť v té době nepokrývala celé území naší republiky, a proto armáda vybuďovala na strategických místech, povětšinou na kopcích, odkud byl dobrý rozhled do krajiny, síť hlásek patřící protivzdušné obraně státu. Z těchto hlásek vojáci nepřetržitě pozorovali oblohu a hlásili na velitelství průlet

každého letadla. Z tohoto důvodu bylo jedno stanoviště vybudováno právě zde, v Krucemburku.

Na Křížovém vrchu byla dřevěná bouda z dostupného materiálu. Mezi dřevěné příčky byl nasypán faldšpon z místní koželuzny kvůli tepelné izolaci. Kolem objektu byly vykopány okopy pro možnou obranu, celý prostor byl obehnán drátěným plotem. Bylo zde postaveno jednoduché tělovýchovné zařízení a překážková dráha, aby vojáci měli kde cvičit. Posádku hlásky tvořilo vojenské družstvo, kterému velel poddůstojník základní služby. Služba na této hlásce byla nepřetržitá. Vojáci byli zcela odříznuti od světa. Pozorovací služba se střídala s hotovostí a stráží. Změnou pro některé z nich bylo, když mohli jít do Krucemburku pro poštu, na nákup potravin a do Brabcova

hostince, kde pro ně vařili obědy, jinak si jídlo připravovali sami. Hláška byla spojena se zdejší poštou telefonem.

Volna si vojáci asi moc neužili, v této době vládla na vojně tvrdá disciplína: svévolné opuštění se trestalo tvrdými tresty. Kontrola na ně mohla přijít kdykoliv a neočekávaně. Nevýhodou pro vojáky bylo to, že do hlášky nebyl zaveden elektrický proud, a tak vojáci museli svítit petrolejkami. Tranzistorová rádia tehdy nebyla, a tak jim zbývala jen četba knih, hraní šachu nebo dámy, většinu času využívali – tak jako všude na vojně – k hraní karet. V létě zde bylo hezky, horší to však bylo v zimě, kdy byli odříznuti od světa. Do Krucemburku museli jít polní cestou nad Březinkou, ze všech stran foukal vítr, všude bylo plno sněhu. Společníka na hlásce jim dělal německý ovčák, který hlásil nepředvídané kontroly. Proto jej vojáci museli dát pryč, vzal si ho hostinský pan Pecina. Někteří vojáci se věnovali nekalé vášni pytláctví, aby si obohatili svůj jídelníček: alespoň o jednom takovém případě se zde mluvilo – dopadl je jeden člen myslivecké společnosti. Pro vojáky bylo jistě vysvobození, když byli na hlásce v Krucemburku vyměněni a dostali se do větší posádky někde ve městě.

Hláška v Krucemburku byla v provozu do poloviny 50. let. Vzpomínám si, jak jsme si ji – tehdy již opuštěnou – jako kluci prohlíželi. Dříve to nebylo možné, neboť kolem hlášky byly postaveny cedule s výzvou, že objekt je střežen a vstup k němu je životu nebezpečný.

Pavel Vomela

NAŠE PŘÍRODA

Trochu se smutným pohledem doprovázíme odlétající tažné ptactvo na svá mnohdy daleká zimoviště. Jak se jim asi bude dařit? Celý rok nás doprovázejí zpěvem, švitořením a nyní je čeká strastiplná cesta. Přestože v kulturních zemích je rozšířen aktivní přístup k ochraně přírody, není všechno v pořádku. Přes mezinárodní spolupráci ornitologů a ochránců přírody se loví tisíce drobných zpěvných ptáků na jejich cestách k jihu v Itálii, Francii, na Maltě, v Egyptě a jinde v severní i jižní Africe. Někde je to z hladu a jinde pouze z lovecké vášně a rozmaru. Používá se nekrutějších metod, jako je lov do ok, sítí i na lep. Ani lovci nezahálají. Třeba v Pyrenejích tisíce střelců čeká na přelétající hejna hřivnáčů (*Colomba palambus*). Podle kroužkování u nás položí život každý desátý až dvacátý hřivnáč odlétající z naší republiky. Někteří stěhovaví evropští ptáci zalétají na zimoviště do tropické Afriky, přitom překonávají vzdálenosti přes 10.000 km. A co je obdivuhodné, tuto vzdálenost musí urazit dvakrát, na podzim a na jaře zpět. Do tropické Afriky odlétá přezimovat například lelek lesní (*Caprimulgus europaeus*), kukačka obecná (*Cuculus canorus*), lejsek černohlavý (*Ficedula hypoleuca*), budníčci (*Phylloscopus*), žluva hajní (*Oriolus oriolus*) a spousta dalších druhů ptactva.

Past na stěhovavé ptactvo čeká na ostrově Kypru, kde je podle odhadu ročně odchyceno více než 1,2 mil. ptáků. Nejvíce se jedná o červenku obecnou (*Erithacus rubecula*) a pěnici černohlavou (*Sylvia atricapilla*). Běžně je zabíjeno – přes přísný zákaz lovu – na sto druhů, z toho je 42 minimálně v Evropě v ohrožení. Odchytnutí ptáci potom končí v restauracích, nebo jsou dodáváni dále na Maltu a do Itálie. Je smutné, že aktivity lovců brání změně. Je to ostuda i našeho státu, který je členem EU. Zpěvní ptáci jsou v místních restauracích podáváni jako delikatesa zvaná „ambelopoulia“.

POMOC PTACTVU V ZIMĚ

Ptáci, kteří u nás zůstávají přes zimu, přijmou rádi pomoc ze strany člověka formou přikrmování. Z konzumovaných potravin

lze do krmítek dát ovesné vločky, strouhanou housku (nesmí být slaná), maso nakrájené na kousky, strouhanou mrkev, tvaroh, vnitřní sádlo nebo lůj. Dále je možno použít semena slunečnice, proso, konopí, mák apod. Vhodná jsou rovněž drčená jádra vlašských a lískových ořechů. V obchodech jsou prodávány speciální krmné směsi. V přírodě je možno nasbírat krmivo pro ptactvo, jako jsou plody a bobule jeřabin, plody černého bezu, hlohu, břechťanu, svídy, semena bodláků apod. Počet druhů ptáků přilétajících ke krmítku je závislý na pestrosti předkládané potravy. Potrava nesmí být zkažená a musí být kvalitní. Krmítko rovněž není smetištěm odpadu z kuchyně. Nesmíme krmit slanými, kořeněnými a uzenými výrobky nebo přepáleným lojem.

S krmením můžeme začít počátkem listopadu. Odměnou nám bude příští rok nejen ptačí zpěv a vyčištěná zahrada nebo zahrádka od hmyzu, ale ptáci si většinou vyhledají hnízdiště v blízkosti krmítek. Některým druhům k tomu dopomůžeme výstavbou budek.

Zdroj: časopis Ptačí svět

F. Coufal

VZPOMÍNKOVÝ VEČER

na roky **I. světové války** a vyhlášení republiky 28. října 1918 v Krucemburku pořádá **Spolek přátel Krucemburku** v pátek **24. října 2008 v 17.00 hodin** v zasedací místnosti ÚM.

OSLAVY 80. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

V sobotu **25. října 2008** se uskuteční v kostele sv. Mikuláše slavnostní koncert. Začátek v **17.00 hodin**.

Účinkují Barokní soubor z Prahy, dívčí pěvecký sbor GIOCOSO a Chrámový pěvecký sbor.

V úterý **28. října 2008 v 17.00 hodin** se bude konat u pomníku padlých na náměstí vzpomínková slavnost ke vzniku Československé republiky.

VÝROČÍ MÍSTNÍCH ZAHŘÁDKÁŘŮ

Na letošní výroční schůzi bylo mimo jiné vzpomenuto založení organizace. Uplynulo 45 let od doby, kdy několik nadšených zahrádkářů založilo „Český zahrádkářský svaz Křížová“: bylo to 17. února 1963, měl osmnáct členů a prvním předsedou byl zvolen pan Ladislav Zvolánek. Postupně počet členů vzrůstal, v letech 1982–1984 měla organizace 84 členů.

Za celé období působení naší organizace bylo vykonáno mnoho práce. Uvedu jen to podstatné. V roce 1970 nám byly předány obecním úřadem místnosti v prostorách starého Družstevního domu a to byl základ k vybudování moštárny ovoce. Za velkého nadšení a vzorné pracovitosti téměř všech členů byla zřízena nová kanalizace, přípojka vody, rozvody elektrického proudu a celková rekonstrukce potřebných místností. Strojní zařízení bylo po technické i výrobní stránce zhotoveno ve strojárnách na Starém Ransku, a to našimi členy. Byla vybudována na tehdejší dobu moderní moštárna jako jedna z prvních na okrese Havlíčkův Brod. Hydraulický lis s nerezovou vanou se využívá i v dnešní době. Je nutné podotknout, že všechny práce – a byly to stovky hodin – byly konány s nadšením bez nároku na odměnu.

O tom, že založení moštárny nebylo zbytečné, svědčí následující údaje. Za prvních 13 let provozu bylo zpracováno 148 tun padaného ovoce, což je 15 vagonů, a vylisováno 77.059 litrů zdravého ovocného moštu. Rekordní byl rok 1982, kdy se za jednu sezonu zpracovalo 4,5 vagonů ovoce, což je 22.837 litrů moštu. Obsluha v moštárně během sobotních, někdy i středečních směn odpracovala 400-500 hodin. Po dohodě s obsluhujícími se řadu let pracovalo opět zadarmo. A že se jedná

o těžkou a namáhavou práci, dobře vědí zahrádkáři, kteří se střídali v jednotlivých směnách.

I když moštování ovoce bylo pro organizaci prvořadé, nezapomínalo se na další činnosti. Po řadu let byl organizován výkup padaného ovoce, rybízu a angreštu. Pro zajímavost: v roce 1983 bylo od členů pro Jednotu vykoupeno 287 kg angreštu, 496 kg černého rybízu, 2.645 kg červeného rybízu a 105 q padaného ovoce za 1 Kč/kg. Každoroční zájezdy na různé zahrádkářské akce, zajímavé přednášky, pořádání výstav ovoce a květin jsou tradice, které se stále dodržují.

Bylo by neupřímné nezapomenout na předchozí předsedy organizace: J. Zrzavého, L. Janáčka a zejména na pana J. Čermáka, který téměř 20 let spojil svůj volný čas s potřebami organizace. Jim a všem ostatním nejmenovaným, z nichž celá dlouhá řada již není mezi námi, současný výbor zahrádkářů děkuje za jejich nezištnou práci.

Nyní již záleží na současných členech a výboru zahrádkářů, zda udrží dobré jméno organizace, kterou založila předchozí generace.

František Daniel, člen výboru

HASIČSKÉ LÉTO

Vážení spoluobčané, rádi bychom vám přiblížili život našeho Sboru a informovali vás blíže o jeho aktivitách. V duchu hasičského hesla

„Blížnímu ku ochraně, vlasti ku prospěchu!“ začneme souhrnem výjezdů a zásahů během letošního léta:

* 20. 6. bylo vyhlášeno sirénou v 16:03 námětové cvičení – požár ZAS Slavíkov, výjezdu se zúčastnilo 10 členů

* 29. 6. byl ve 2:54 vyhlášen požár vily na Starém Ransku, výjezdu se zúčastnilo 10 členů

* 6. 7. byl v 0:27 vyhlášen požár chatky v Benátkách, k výjezdu se šli 4 členové

* dále proběhly opakovaně (!) výjezdy k požárům kontejneru za hřbitovem – jeho obsah se několikrát vznítil z neohleduplnosti těch, kteří do něj patrně sypou žhavý popel

* celá řada výjezdů technického charakteru (mytí ulic, čištění kanalizace, až 2x týdně doplňování vody do studny na hřbitově)

Letošní léto bylo co se výjezdů k požárům týče v porovnání s předchozími poměrně klidnější, proto bychom rádi jménem našeho Sboru vyjádřili všem poděkování za opatrnost při zacházení s ohněm a žhavým materiálem.

Snažíme se sehnat co možná nejvíce starých materiálů týkajících se krucemburského SDH, proto prosíme ty z vás, kteří vlastní staré fotografie (z požárů, zásahů, schůzí, soutěží, oslav, techniky) nebo i jiné dokumenty, o jejich zapůjčení. Zapůjčené materiály přescanujeme a během několika dní vrátíme nepoškozené. Pokud projevíte ochotu k zapůjčení, volejte 728 209 074 (Martin Kasal). Velmi děkujeme.

Kvůli vaší ochraně také nabízíme všem spoluobčanům, kteří by projevíli zájem, **preventivní prohlídky komínů**, případně půdních prostor před topnou sezonou. **Tel. č. 737 350 964** (p. Bakeš)

Mladí hasiči

Po letních prázdninách se opět rozbíhá činnost a pravidelné schůzky mladých hasičů, bohužel ve velmi malém počtu zájemců. Proto nabízíme všem dětem a mladým (ve věku 4–15 let) se zájmem o hasičskou činnost možnost začlenění se do MH Krucemburk. V případě zájmu můžete volat na tel. č. 728 209 074 (Martin Kasal). Činnost MH spočívá především v učení se „hasičskému řemeslu“, ovládnání hasičské techniky a dovedností, zdokonalování fyzické kondice, učení se první pomoci, týmové spolupráci, hasičské teorii. Mimoto se snažíme i o akce zcela „jiného druhu“ (rozbíháme tradici předvánočních návštěv starších členů SDH se zpěvem koled – i letos proběhnou 20. 12.). Stávajícím členům pak vyjadřujeme poděkování za jejich aktivitu a reprezentaci obce.

Na závěr dovoluje jménem celého Sboru poděkovat ÚM za velkou podporu života SDH v Krucemburku.

Martin Kasal, Martin Rejšek

PERUN V BOLEŠOVĚ

(18.-20. 7. 2008)

Letos je to již 10 let, co Perun brázdí Evropu se zámkou fotbalových utkání a cestami za různými dobrodružstvími do krajín známých i neznámých, a tentokrát to bylo do 250 km vzdáleného Bolešova na západním Slovensku nedaleko od Trenčína. Tento výlet nám pomohl zajistit krucemburský páter Gabriel Burdej, který nám byl po celou dobu i průvodcem.

Početná část výletníků odcestovala v pátek odpoledne. V podvečer jsme dorazili do bolešovského sportovního areálu, kde na nás čekal uvítací výbor složený ze zástupců obce a vedení klubu. Posléze nám pan starosta věnoval svůj čas a pozval všechny do místní zahradní restaurace, kde nám vyprávěl o historii obce a jejím okolí.

V sobotu nás čekalo sladké probuzení v hale sportovního areálu, kde jsme všichni přespalí. Paní Burdejová nám napekla výborné koláče. Po snídani jsme

byli pozváni ke Gabrielovi domů, kde nás čekalo další překvapení v podobě zákusků, výborného ovčího sýra a slivovice. Poté jsme odjeli na obhlídku poutního místa Skalka: kostel vysekaný ve skalách, kde se celé výpravy ujal průvodce. Přestože měl hodně práce s přípravou vernisáže, provedl nás po celém objektu a doplnil zajímavým výkladem.

Odpoledne jsme vyrazili do Bílých Karpat. Na skalách tu před zhruba 300 lety ještě stával hrad Vršatec, který v roce 1707 zničil požár. Rozsáhlé sídlo dnes připomínají jenom zbytky obvodových zdí. Trosky hradu se tyčí až do výšky 925 m nad mořem, odkud je pěkný výhled po celých Bílých Karpatech, Pováží a na Strážovské vrchy.

Utkání dostalo název mezinárodní, a to se všemi poctami, které k tomu patří. Oba týmy nastoupily před plnou tribunu, kde nejdříve promluvil starosta obce Milan Šimák a za Perun se ujal slova Gabriel. Po nezbytném pózování pro paparazzi mohlo fotbalové utkání začít. První poločas skončil 1:0 pro Bolešov, ve druhém jsme srovnali, ale domácím se v závěru podařilo ještě jednou skórovat a tak zápas skončil výhrou soupeře 2:1.

Bolešované se ukázali být nejen dobrými sportovci, ale i hostiteli. Navařili výborný guláš a k tomu narazili sud Kelta. Ani my jsme nechtěli být dlužníky a na oplátku jsme přivezli sud hlineckého Rychtáře. Raut se protáhl dlouho do noci, a i když jsme soupeře znali teprve krátce, bylo si rozhodně o čem povídat.

V neděli ráno jsme si ještě protáhli svaly s týmem Slavnica ze sousední vsi. Po odjezdu části našeho týmu a únavě z předešlého utkání jsme nakonec v tomto přátelském utkání prohráli 6:2.

Na odpoledne jsme si naplánovali prohlídku Trenčínského hradu, což je třetí nejrozsáhlejší stavba tohoto typu na Slovensku. Sotva jsme stačili dojít na první nádvoří, už Standa Havel zkoušel štěstí jako figurant hradním sokolníkům. Prolétnutí orla mezi jeho nohama přežil bez újmy na zdraví, i když sám říkal, že to bylo jenom o chlup. Samotná prohlídka historického sídla trvala asi 2 hodiny a rozhodně se bylo na co dívat: zbraně,

obrazy, keramika či zbytky kostí z dinosaura nebo zuby mamuta. Celá prohlídka končí ve věži, odkud je krásný výhled na Trenčín a okolí.

Velký Perun seslal k zemi dešť a jakoby to symbolizovalo, že náš společný výlet na Slovensku končí. Pod hradem na parkovišti jsme se rozloučili a rozjeli se každý po svém. Někteří na dovolenou do

různých částí Slovenska a jiní přes Velký Meder do Maďarska k Balatonu. Tam by měla naše cesta směřovat i příští rok. A do té doby Perun s Vámi!!!

Luděk Stražil

ŠOŠON TOUR – SALZBURK 2008

Stalo se zajímavou tradicí, že skupinka nadšenců z okolí Krucemburku podniká každé léto dálkovou cyklo-dovolenou, tradičně nazvanou „Šošon tour“. Předešlé ročníky jsme absolvovali např. Dunajskou stezku z Pasova do Bratislavy, objeli jsme Sněžku z polské strany, projeli jsme České středohoří atd. Odvážnější kolegové loni dokonce podnikli trasu do delty Dunaje v Rumunsku a letos navštívili i Chorvatsko. My „ostatní“ jsme si letos stanovili jako cíl rakouské město Salzburg. Sestavu tvořili: Milan Martinek, Viktor Martinek, Dáša Břeňová, Dáša Šírová, Lenka Nepovímová, Radek Kulhánek, Miloš Trávníček, Helena a Miloš Mrtkovi, Hanka Čermáková a Martin Bříza.

Výjezd byl naplánován na sobotu 19. 7. od sokolovny v Krucemburku. Dvěma auty jsme se dopravili do vesnice Stožec, která leží nedaleko česko-německé hranice pod názvem Nové údolí. První kilometry na německé straně byly zpestřeny jízdou po bývalém železničním náspu, kudy v současné době vede cyklostezka. V minulosti tudy vedlo železniční spojení ze západního Německa do Československa, později však bylo z objektivních důvodů zrušeno.

První významnější zastávkou na německém území bylo turistické centrum město Passau (česky Pasov) na soutoku Dunaje a Innu. Město leží v Bavorsku na jihu Německa u hranice s Rakouskem a má okolo 50.000 obyvatel. Trasy jsme plánovali vždy podél řeky, kde jsme předpokládali menší stoupání. Dále se naše trasa odklonila od Dunaje podél řeky Inn směrem na město Salzburg v Rakousku. Řeka Inn a Salzburg, podle nichž jsme do Salzburgu putovali, tvoří mezi Německem a Rakouskem přírodní hranici. Během celé naší cesty jsme se setkávali s velkou vstřícností místních obyvatel, takže jsme občas nemuseli ani stavět stany. Domnívám se, že v tomto směru máme u nás ještě co dohánět. Lenka s Mildou nejednou prokázali talent na upevňování mezinárodních vztahů, a tak nás jednou dokonce místní správce pustil do šaten s teplou sprchou a na jiném hřišti nás hostili místním pivem, což bylo vždy příjemné překvapení.

Dalšími zajímavými městy na cestě byly Braunau am Inn a Burghausen. Před Burghausenem jsme odbočili od řeky Inn, která nás doposud provázela, a vyrazili podél řeky Salzach, která tvořila opět přírodní hranici mezi Německem a Rakouskem, až před město Salzburg. Nestálé počasí s přeháňkami předznamenávalo blížící se Alpy a vytoužený cíl – Salzburg – nás přivítal pořádným deštěm. Město je to krásné a místní hrad nás okouznil. Také jsme se zastavili u místních pouličních

muzikantů, kteří nehráli nikoho jiného než samotného W. A. Mozarta, který se zde narodil.

Po prohlídce hradu jsme se vydali na salzburské nádraží, kde jsme v místním marketu dokoupili zásoby, a vlakem pokračovali směr Linz. Pro změnu trasy směrem od hor zpět k Dunaji jsme se rozhodli kvůli deštivému počasí. Překvapily nás množstevní slevy rakouské železnice a myslím, že vlak budeme v zahraničí při cestách využívat stále častěji. V Linzi bylo o poznání tepleji, což očividně vneslo dobrou náladu do týmu. Další dny sice přeháňky přetrvávaly, ale díky teplému vzduchu z povodí Dunaje jsme mohli pokračovat i v pláštěnkách. Pro tento úsek trasy byly charakteristické malé vesničky obklopené vinicemi, které s místní kopcovitou strukturou vytvářely tradiční ráz zdejší krajiny.

Poslední větší rakouské město naší cesty byl Krems an der Donau, u nás také známé jako Kremže. Je to krásné historické město ležící 70 kilometrů od Vídně. Dali jsme si tu tříhodinovou pauzu v místním udržovaném parku. Dále jsme se dohodli, že nebudeme pokračovat na Vídeň, ale že se odkloníme od Dunaje směr Znojmo. Spalo se opět na fotbalovém hřišti s již zmiňovaným příjemným pohoštěním od zdejšího člena místního fotbalového klubu. Další větší město naší cesty bylo konečně po týdnu opět v Čechách – Znojmo. Dále jsme pokračovali asi k třicet kilometrů vzdálené železniční stanici Vranovce a pak nás čekala cesta přes Brno do Žďáru nad Sázavou a opět na kolech do Krucemburku.

Tento druh dovolené se nám i přes částečnou nepřízeň počasí moc líbil a už vymýšlíme další trasu na příští rok. Fotografie ze všech ročníků můžete nalézt na www.mapinuv-orchestr.cz

Martin Bříza

ZA POZNÁNÍM INDIE

Na jaře letošního roku jsem se vydala se sestrou Zdeňkou a dalšími dvěma děvčaty na měsíční putování Indii. Jana, naše hlavní průvodkyně, se chtěla znovu vrátit na místa, kde strávila rok a na která ráda vzpomíná. V roce 2005 působila v Bangalore jako dobrovolnice v jednom salesiánském* středisku, v němž se věnovala práci s dětmi z ulice. Naším indickým zázemím se tedy stalo město Bangalore. Jelikož jsme chtěly poznat z Indie co nejvíce, zdržely jsme se v tomto sedmimilionovém městě jen několik málo dní a poté trochu procestovaly jižní Indii.

Cestování vlakem po Indii bylo v rámci možností příjemné. Na delší tratě, kdy jsme jezdily převážně přes noc, jsme si dopředu rezervovaly místenky do lehátkových vozů. Když jsme si zvykly na zamřížovaná okna (aby Indové během cesty nenastupovali a nevystupovali), neustálý prach, špínu a hluk, mohly jsme trávit ve vlaku krásné chvílky. Často zde probíhali prodeji s čajem, kávu či s různým občerstvením a vykřikovali z plných plic. Zato ráno stačilo natáhnout ruku se slovy čaj (Indové používají

stejný výraz jako my) a měly jsme naservírovaný výborný čaj v mléku, aniž jsme musely vylézt ze spacáku.

Cestování autobusy již tak pohodlné nebylo. Staré, rozhrkané autobusy, často bez skleněných výplní, se proplétaly prašnými cestami mezi rikšami, krávami a občas i skrže davy lidí. Ale vše mělo své kouzlo. Velikou výhodou autobusů bylo, že jezdily téměř pořád.

Ať jsme se potřebovaly dostat kamkoliv, vždy jel během 10 minut autobus naším směrem, anebo nás alespoň kousek popovezl.

Velmi se nám zalíbilo v Hampi, což je oblast asi 25 km², která je pokryta obrovskými balvany a nacházejí se zde zříceniny starých chrámů. Někdejší Vidžajanager – Město vítězství – byl metropolí stejnojmenné říše, která byla postavená na hinduistických tradicích a kultuře a vzkvétala a bránila pronikání islámu na jih Indie.

Navštívily jsme nejjižnější výběžek Indie – Kanyakumari, který je oblíbeným poutním místem Indů a kde se stěávají vody tří moří (Arabské moře, Indický oceán a Bengálský záliv). Na dvou ostrůvkách stojí památníky, jedním z nich je obrovská socha filozofa a reformátora hinduismu Vivékánanda Svámí. Sjíždějí se sem lidé z obrovské dálky, aby zhlédli západ a východ slunce a vykoukali se v posvátných vodách.

Viděly jsme mnoho nádherných indických měst: Madurai s obrovským chrámovým komplexem, Tirupatti a jedno z největších indických poutních míst Tirumalu, Mysore s nádherným maharádžovým palácem (v noci osvětleným tisíci žárovkami). Zastavily jsme se v pohoří Západní Ghát, kde jsme se kochaly horami a krásnými čajovými plantážemi, které byly všude, kam jen oko dohlédlo. Plavily jsme se po keralských kanálech i odpočívaly u moře. Mačkaly jsme se s Indý v autobuse, učily se jíst rukou a oblékat sárí, poznávaly jsme novou kulturu, lidi a užívaly krásných dní strávených v jižní Indii.

Hluk, špína, chudoba, nemoci, chaos, ale i krása, bohatství, víra, bezstarostnost a pohoda, to vše je Indie – země plná paradoxů.

Práce s dětmi z ulice aneb salesiáni v Indii

Naším indickým zázemím se stalo město Bangalore a zde právě salesiánské* středisko Bosco Mane (více na www.boscoban.org). Měly jsme možnost nahlédnout do činnosti místních organizací, které bojují s prací dětí, chudobou či alkoholismem. Opuštěné dítě na ulici, to není v Indii nic překvapivého. Děti končí na ulici z mnoha důvodů. Rodiče jsou alkoholicí, nutí děti těžce pracovat a za jejich vydělané peníze kupují alkohol. Nebo jsou děti za „úplatu“ prodány např. do restaurace, kde za stravu a ubytování pracují. Některé děti nemají rodiče, nebo se o ně rodiče nechťejí starat. Často děti samy utíkají do měst za vidinou jednoduchého vydělání si peněz. Tyto děti se pak nejčastěji potulují po ulicích nebo v blízkosti nádraží a žebrají, v lepším případě hledají možnost, jak si přivydělat. Bosco Mane je jedním z několika středisek v Bangalore a právě do tohoto střediska přijdou děti, které se podaří zadržet pracovníkům na záchytných stanicích ve městě. Ve středisku probíhají pohovory se sociálními pracovníky a dítě je zaevidováno v databázi (snaha Indů o vytvoření celoindické databáze, aby se dalo dítě kdekoliv dohledat). Pracovníci centra se snaží navázat kontakt s rodinou dítěte a vypátrat důvod, proč dítě skončilo na ulici. Prvotním cílem střediska je navrátit dítě

zpět do rodiny! Teprve v případě, že návrat není možný, rozhoduje se, do kterého střediska bude dítě zařazeno – záleží na věku, na inteligenčních a manuálních schopnostech jedince, zda bude studovat, nebo se vyučí řemeslu. Zaujal nás příběh chlapce, který již ve středisku strávil nějaký čas a pak o něho projevila zájem matka. Na pár měsíců se vrátil domů, ale viděl, že ho nečeká nic než tvrdá práce a že matce kromě vydělaných peněz na alkohol nijak nepomůže. Nakonec se vrátil do střediska s tím, že chce dostudovat a chtěl by se stát lékařem.

Žasly jsme, když jsme viděly prostory, v nichž děti žily. Dvě velké místnosti, kde si děti na zemi hrají, jí a večer vyndají deky a na zemi spí. Stále tak mají více, než kdyby zůstaly venku. Bohužel na tato střediska stát nepřispívá, a tak jsou všechny náklady hrazeny z darů sponzorů. Zřídka kdy se úspěšně podaří získat státní fungující středisko s tím, že stát finančně přispívá a jinak je středisko plně v rukou salesiánů. Mně osobně se líbilo fungování indických salesiánských středisek, přístup pracovníků k dětem i celá myšlenka celoindické spolupráce při hledání dětí. V jednom v Bangalorských střediskách byla dokonce možnost adopce dítěte na dálku. Jana ji zařizovala přímo s ředitelem střediska, takže kdyby měl někdo zájem, stačí nás kontaktovat a není problém vše zařídit.

Kromě středisek pro děti v Bangalore jsme navštívily dvě děti adoptované českými „rodiči“ a jejich střediska pro adopci na dálku (v Mangalore a v Šimoze). Strávily jsme několik hodin rozhovory s lidmi zodpovědnými za koordinaci adopce na dálku. Byly jsme překvapeny výbornou organizací a propracováním projektů. Organizátoři se nezabývají pouze dětmi, ale i vzděláváním rodičů, podporování žen a vesnic, v nichž děti vyrůstají. Cestujeme dále a navštěvujeme Davangere a český manželský pár, který je zde ve středisku rok v dobrovolnické službě. Jarek s Maruškou jsou zodpovědní hlavně za vzdělávání – vedou výuku, doučují, věnují se dětem v jejich volném čase (více o nich www.chrstenka.cz).

*Salesiáni jsou řeholní společnost, kongregace v katolické církvi. Věnuje se výchově mládeže a za tímto účelem salesiáni provozují řadu středisek mládeže a podnikají nejrůznější aktivity pro mladé lidi. Zakladatelem salesiánů je italský kněz Jan Bosco (1815-1888). Salesiáni prožívají svůj život jako kněží nebo koadjutoři, pracují ve většině zemí světa.

Více na www.sdb.cz, www.shm.cz.

Ještě několik postřehů a indických zajímavostí

* Fungují domluvené sňatky, i když svatby z lásky se již také vyskytují. Zajímavé bylo, že Indové byli rádi, pokud jim protějšek vybrali rodiče – sami se nemuseli zabývat tím, jaký ten druhý je. Když ženicha či nevěstu vyberou rodiče, mají jistotu, že bude z dobré rodiny a že tedy budou dobří manželé. Láska se prý dostaví časem.

* Role ženy ve společnosti bývá ještě často potlačována.

* Že ženy musí mít zahalené nohy, je pro Indý samozřejmostí. Nesmí být vidět ani kousek lýtky. Ženy nosí buď sárí (bolerko, spodnička a šest metrů látky, kterou omotají a poskládají na sebe) nebo čuridan (volné kalhoty, delší triko a šátek přehozený přes ramena).

* Na veřejnosti se pár (chlapec + děvče) nesmí navzájem dotýkat a už vůbec ne, když jsou manželé. Naopak objímající pár stejného pohlaví je vidět poměrně často. Je to považováno za projev přátelství.

* Návštěvě se naservíruje všechno nejlepší a všichni domácí stojí kolem a dívají se, jak návštěva jí.

* Indové jedí pravou rukou a nepoužívají žádné příbory. K jídlu používají pouze pravou ruku, levá ruka je nečistá.

* Indická koupelna = dva kyblíky na polévání a kanálek na zemi.

* Nelogicky se cpou všude, kde je to jen možné (nastupují do autobusu, když ostatní vystupují...).

* Klidně nastupují do rozjetého autobusu či rikši.

* Naprosto chaoticky projíždějí křižovatky, kdo je šikovnější a víc troubí, má přednost.

* Když je něco zajímavá, neváhají a jdou si to zblízka prohlédnout (i kdyby si měli stoupnout kousek od Vás a prohlížet si Vás).

* Jsou přátelští, milí a kdykoliv ochotní pomoci.

* Velmi rádi smlouvají.

* Všude je spousta lidí, hluk a špína.

* Pro Indy nic není problém, všechno se dá v klidu vyřešit. A když něco nestíhají? Však ono to počká, zítra je také den.

Ing. Eva Málková (maleva@centrum.cz)

PERUN ZAZÁŘIL STŘÍBRNĚ NA VELKÉM DÁRKU

Třetí srpnová sobota – závody Dračích lodí

Pro Perun to však začíná o pár dní dříve. Stejně jako loni jsme stavěli mola pro dračí loď. Letos k tomu přibýlo pódium nad hladinou a vše se muselo vyztužit, aby nedošlo k prolomení jako při premiérovém ročníku.

Rok jsme si hýčkali putovního draka ve vitríně v restauraci u Pepína, ale byl čas putovní pohár vrátit na místo konání na Velkém Dárku. Trofej si převzal při oficiálním zahájení Láďa Ehl, ale s malými potížemi, protože Bobánek se slzou v oku ho tiskl ke své hrudi a nechtěl ho dát.

Na břehu bylo vše připraveno pro závody. Bohužel na vodě panovaly špatné povětrnostní podmínky a velké vlny bránily lodím v tréninkových jízdách. Radosťinští Kung Pao poslali svoji loď ke dnu i s naší oblíbenou kormidelní Trudy.

Pořadatelé rozhodli, že se nepojede sprint, ale časový závod s delší tratí s jednou otočkou. Ten spočíval ve dvou rozjížděcích, kdy se oba časy sčítají a ten následně rozhodne o celkovém pořadí. Závod se nejel u hlavní pláže, ale na druhé straně podle lesa, kde nebyl takový vítr. Startu se ujal Petr Klíma, který pouštěl loď na trať v 15sekundových intervalech. Los nám přisoudil číslo 9, což znamenalo třetí rozjížděku s prvním startem. První jízdu nám kormidlovala Trudy. Do otáčky v půlce tratě se nám pádlovalo výborně, ale zpět se jelo proti větru, a to jsme museli na pádla dost přitlačit. Konec se zdál nekonečný, ale přesto jsme udržovali rychlé tempo a byl z toho dobrý čas 3:13,30 a zatím pěkné 4. místo.

Před druhou částí závodu za námi přišel náš starosta Jiří Havlíček, aby nás patřičně namotivoval. A musím říci, že po závodě svoje závazky splnil.

4. místo nás posunulo do poslední rozjížděky a kormidla se chopil Rocky. Počasí se uklidnilo, a tak jsme měli všichni stejné podmínky a nikdo si nemohl stěžovat na vítr, jako tomu bylo po první jízdě. Protože jsme se chtěli pokusit zlepšit naši pozici a

přeskočit Jezevce, byla taktika jasná – jet nadoraz. Navíc Rocky nařídil na otáčce nepolevovat, ale jet co můžeme, neboť zvládne otočit loď i v plné rychlosti. Byl to risk, ale vše vyšlo a byl z toho nádherný čas 3:06,52.

Jenže nikdo z nás nevěděl, jak to celé dopadlo, a museli jsme si všichni počkat až na oficiální vyhlášení. Před závody jsme se všichni shodli na tomto: neprohrát s holkama, porazit Jezevce a skončit v první desítce. A vše se povedlo. Když nás Petr Klíma označil jako stříbrný tým, všechny zasáhla euforie srovnatelná s loňským vítězstvím. Celkově se nás to druhé místo drželo celý den: druží v námětu triček pro posádky, druhý nejrychleji zajatý čas a druhé místo ve druhém ročníku závodu Dračích lodí na Velkém Dárku.

A tak dvakrát náš pozdrav Perun s Vámi, Perun s Vámi!!! Při večerních oslavách nás navštívili Petr Klíma s Trudy, aby nám věnoval medaili z mistrovství republiky Dračích lodí. Petře, dík, bude ve vitríně mezi ostatními trofejemi.

Luděk Stražil

TURNAJ V MALÉ KOPANÉ

9. srpna se uskutečnil již 9. ročník ELKO CUPU v malé kopané na hřišti ZŠ Krucemburk.

V letošním roce se turnaje zúčastnila 4 mužstva. Hrál se systémem každý s každým a potom mužstva podle umístění v tabulce hrála semifinále. Poražení hráli o 3. místo a vítězové o 1. místo. Celkovým vítězem se stalo družstvo Děla Modlíkov.

Pořadí mužstev:

1. místo: Dělo Modlíkov
2. místo: ELKO Kopecký
3. místo: Perun Hluboká
4. místo: Sokol Krucemburk

Individuální ceny:

Nejlepší střelec: Pavel Sobotka – Dělo Modlíkov – 6 branek

Nejlepší brankář: František Holcman – Perun Hluboká

Nejlepší hráč: Jaroslav Klepetko – Elko Krucemburk

Hráči Elka Krucemburk

KINO KRUCEMBURK

ŘÍJEN 2008

04.10.	BATHORY	19.30
11.10.	BOBULE	19.30
18.10.	NEUVĚŘITELNÝ HULK	19.30
25.10.	TOBRUK	19.30

LISTOPAD 2008

01.11.	MUMIE: HROB DRAČÍHO CÍSAŘE	19.30
08.11.	VALL	17.00
15.11.	MAMMA MIA!	19.30
22.11.	MÁJ	19.30
29.11.	KUNG FU PANDA	17.00

Máte zájem zkusit něco nového nebo umíte udělat něco hezkého?

Sešli bychom se zatím jedenkrát za měsíc od října do března v malé zasedací místnosti ÚM a podělili bychom se o své zkušenosti:

- pletení košíčků z telefonního seznamu
- ubrousková technika
- stromečky z korálek
- zdobení adventních věnců

- batikování triček
- vázy zdobené měkkým papírem
- a jiné

Pokud máte zájem, můžete se přihlásit v obchodě u paní L. Soukupové v Kruceburku nebo na tel.: **739 506 157**

Městys Kruceburk Vás srdečně zve na besedy s názvem

Posezení s osobností

Pátek 26. září 2008 v 18.30 hod.

Do křesla pro hosta usedne P. Ivan Havlíček,

Beseda bude zaměřena na působení zahraniční mise armády ČR.

Čtvrtek 2. října 2008 v 18.00 hod.

Do křesla pro hosta usedne europoslanec Ing. Jan Březina.

Beseda bude zaměřena na průmyslovou výrobu v EU.

Pátek 31. října 2008 v 18.00 hod.

Do křesla pro hosta usedne MUDr. Daniel Rychnovský,

ředitel nemocnice Milosrdných bratří v Brně. Beseda o zdravotnictví.

Místo konání – kino Kruceburk

AUTOSERVIS VALECKÝ - AKČNÍ PNEU ZIMA 08

DISK:

OCTAVIA, ROOMSTER, FABIA II	15*6*100	785,-
FABIA I, II	14*5	660,-
FABIA I, II	14*6	685,-
FELICIA		499,-

PNEU 195/65R15:

KLEBER	1199,-
BARUM	1326,-
SEMPERIT	1470,-
UNIROYAL	1360,-
CONTINENTAL 810,830	1625,-

PNEU 185/60R14:

BARUM	1235,-
KLEBER	1300,-
MATADOR	1170,-
NEZNAČKOVÉ	860,-

PNEU 165/70R14:

BARUM	999,-
KLEBER	1190,-
MATADOR	1050,-
NEZNAČKOVÉ	888,-

PNEU 165/70R13:

BARUM	800,-
KLEBER	810,-
MATADOR mp 55	890,-
NEZNAČKOVÉ	750,-

TEL.: 569 697 347

SADA OCTAVIA - DISK 4 KUSY + PNEU 4 KUSY = SLEVA 200,-
LIKVIDACE PNEU ZAKOUPENÝCH V NAŠÍ PROVOZOVNĚ ZDARMA
MONTÁŽ VČETNĚ ZÁVAŽÍ 80,-

Ceny platné do vyprodání zásob. Ceny jsou uvedeny s DPH.

Zpravodaj městyse Kruceburk, vydání 3/2008. Vydává Úřad městyse Kruceburk, e-mail: redakce@kruceburk.cz Redakční rada: Tomáš Trávníček, Roman Dopita, Jiřina Moravcová, Marie Šillerová, Petr Coufal, Pavel Vomela, Mgr. Jiří Havlíček, Jiří Zeman. Šéfredaktor Roman Dopita, jazyková korektura Jiří Zeman, grafická úprava Tomáš Trávníček. Registrační značka MK ČR E 17399. Příští uzávěrka 1. 12. 2008. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky krátiť a upravovat. Tiskové chyby vyhrazeny, názory vyjádřené v článkách se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele. Vytiskl UNIPRESS Žďár nad Sázavou.